

Bruxelles, den 25.5.2018
COM(2018) 329 final

2018/0164 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelsen af de detaljerede tekniske foranstaltninger for den konkrete anvendelse af det endelige momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Efterhånden som datoen for etableringen af det indre marked den 1. januar 1993 nærmede sig, stod det klart, at et endeligt system for beskatning af transaktioner i varer ikke ville kunne være på plads tidligt nok til at sikre den frie bevægelighed for varer. Alligevel ophørte al afgiftskontrol ved Det Europæiske Fællesskabs interne grænser den 1. januar 1993. Erhvervsdrivende skulle ikke længere betale merværdiafgift (moms) af deres varer, når varerne krydsede grænsen mellem medlemsstaterne. For at nå frem til dette ophør af afgiftskontrol ved grænserne havde det været nødvendigt at blive enige om større ændringer i systemet for pålæggelse af moms for transaktioner inden for Fællesskabet. Kommissionens oprindelige forslag — skitseret i hvidbogen for det indre marked fra 1985 — var genstand for resultatløs debat frem til oktober 1989, hvor det stod klart, at det ikke ville være muligt at nå at gennemføre disse ændringer inden januar 1993. I stedet blev der udtænkt et mindre ambitiøst alternativ, som gjorde det muligt at bringe afgiftskontrollen ved grænserne til ophør og samtidig bibeholde centrale funktioner i de dengang eksisterende ordninger.

Det er dette alternative overgangssystem for pålæggelse af moms, der blev indført og stadig eksisterer mere end 25 år senere. Denne ordning inddeler, hvad angår transaktioner med varer mellem virksomheder (B2B), grænseoverskridende varebevægelser i to forskellige transaktioner: dels momsfri levering i varenes afgangsmedlemsstat, dels erhvervelse inden for Fællesskabet, som er momspligtig i bestemmelsesmedlemsstaten. Disse regler blev anset for at være midlertidige og er ikke uden ulemper, eftersom muligheden for at købe varer momsfrit øger risikoen for svig, mens systemets grundlæggende kompleksitet ikke fremmer grænseoverskridende handel.

Efter omfattende høringer vedtog Kommissionen en *Handlingsplan for moms – Mod et fælles europæisk momsområde — De svære valg*¹ (momshandlingsplanen). Kommissionen meddelte bl.a., at den havde til hensigt at indføre et endeligt momssystem for grænseoverskridende handel inden for Unionen, som er baseret på princippet om beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten, med henblik på at oprette et solidt fælles europæisk momsområde. Gennemførelsen af momshandlingsplanen indgik også i Kommissionens pakke om retfærdig beskatning, som kommissionsformand Jean-Claude Juncker annoncerede i den hensigtserklæring, han fremlagde i forbindelse med sin tale om Unionens tilstand 2017².

Kommissionen vedtog efterfølgende en meddelelse om opfølgning på momshandlingsplanen *Mod et fælles europæisk momsområde — Tid til handling*³, hvor den redegjorde detaljeret for de gradvise trin, der skulle tages i udviklingen hen imod det fælles europæiske momsområde.

Ud over ændringer i det endelige momssystem for grænseoverskridende handel omfatter denne udvikling to andre forslag om ændring af momsdirektivet: Det ene vedrører

¹ COM(2016) 148 final.

² Tale om Unionens tilstand 2017. Hensigtserklæring til formand Antonio Tajani og til premierminister Jüri Ratas, 13. september 2017, tilgængelig på https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_en.pdf. Se også bilag I til Kommissionens arbejdsprogram 2017, COM(2016) 710 final, Strasbourg, 25.10.2016, s. 3, tilgængelig på https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_da.pdf.

³ COM(2017) 566 final.

momssatserne⁴, det andet den særlige ordning for små virksomheder⁵. Desuden omfatter den et forslag til Rådets forordning om bekæmpelse af svig på momsområdet⁶.

Hvad angår ændringen hen imod et endeligt momssystem baseret på princippet om beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten, blev der annonceret en gradvis tilgang i to trin: Det første trin omfatter B2B-leveringer af varer inden for Unionen, mens det andet trin omfatter leveringer af tjenesteydelser.

Det første trin blev yderligere opdelt i to undertrin. Det første undertrin, som blev fremlagt samtidig med meddelelsen, var et lovgivningsforslag, som skitserede hjørnestenene i et endeligt momssystem for handel inden for Unionen, der er enklere og sikret mod svig⁷.

Det aktuelle forslag repræsenterer det andet undertrin. Det indeholder de detaljerede foranstaltninger til at sikre etableringen af disse hjørnestene for B2B-leveringer af varer inden for Unionen.

Det aktuelle forslag vil skulle suppleres af et forslag om ændring af forordning (EU) 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift. Sidstnævnte forslag er af teknisk karakter, da det skal bestå i tilpasning af samarbejdet mellem medlemsstaterne til de foreslåede ændringer i momssystemet for grænseoverskridende leveringer af varer. Dette forslag skal udarbejdes i så god tid, at det kan vedtages og gennemføres på datoen for det aktuelle forslags ikrafttræden.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Et af hovedelementerne i momshandlingsplanen er indførelsen af et endeligt system for grænseoverskridende leveringer af varer inden for Unionen. Dette forslag erstatter den overgangsordning, der anvendes siden den 1. januar 1993, med et endeligt momssystem for B2B-handel inden for Unionen, hvor nationale og grænseoverskridende transaktioner med varer vil blive sidestillet. Det endelige momssystem vil desuden oprette et solidt fælles europæisk momsområde, som kan understøtte et mere vidtgående og retfærdigt indre marked, der fremmer beskæftigelse, vækst, investeringer og konkurrenceevne.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Oprettelsen af et enkelt og moderne momsområde, der er sikret mod svig, er en af Kommissionens skattemæssige prioriteringer.⁸

At mindske regelbyrden, især for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), er også et vigtigt mål, der fremhæves i EU's vækststrategi⁹.

Det foreslåede tiltag og dets mål er i overensstemmelse med EU's SMV-politik som fastlagt i "Small Business Act" for Europa (SBA)¹⁰, især princip VII om at hjælpe SMV'er til at drage

⁴ COM(2018) 20 final.

⁵ COM(2018) 21 final.

⁶ Ændret forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift (COM(2017) 706 final).

⁷ COM(2017) 569 final.

⁸ Årlig vækstundersøgelse 2017; se: https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_en

⁹ Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst; se: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:DA:PDF>

større fordel af det indre markeds muligheder. Det er desuden i overensstemmelse med strategien for det indre marked (SMS)¹¹ og målene i programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Direktivet ændrer momsdirektivet på grundlag af artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I henhold til denne artikel vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter en særlig lovgivningsprocedure og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, bestemmelser om harmonisering af medlemsstaternes regler vedrørende indirekte skatter.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

I henhold til nærhedsprincippet (artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union) kan der kun handles på EU-niveau, hvis de påtænkte mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og bedre kan gennemføres på EU-plan på grund af omfanget eller virkningerne af de foreslåede handlinger.

Momsregler for grænseoverskridende handel inden for Unionen kan i sagens natur ikke besluttes af de enkelte medlemsstater, da de nødvendigvis skal gælde for virksomheder, der er beliggende i mere end én medlemsstat. Momsen er desuden en afgift, der er harmoniseret på EU-niveau, og derfor skal ethvert initiativ til at indføre et endeligt momssystem for grænseoverskridende leveringer af varer tage udgangspunkt i et forslag fra Kommissionen om ændring af momsdirektivet¹².

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene i traktaterne, navnlig med henblik på et velfungerende indre marked. På samme måde som i forbindelse med nærhedsprincippet er det ikke muligt for medlemsstaterne at sætte ind mod udfordringer såsom svig og kompleksitet uden et forslag om ændring af momsdirektivet.

• Valg af retsakt

Forslaget er et direktiv om ændring af momsdirektivet.

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — "Tænk småt først" — En "Small Business Act" for Europa (COM(2008) 394 final).

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — "Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne" (COM(2015) 550 final).

¹² Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

En ekstern konsulent foretog i 2011 en retrospektiv evaluering af elementer af EU's moms-system, og resultaterne heraf har dannet udgangspunktet for gennemgangen af det nuværende moms-system¹³.

- **Høringer af interesserede parter**

En omfattende høring af interesserede parter fandt sted i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivningsforslaget (COM(2017) 569 final, som skitserer hjørnestenene i den endelige momsordning. Siden det forslag blev vedtaget, er der via "Bedre regulering"-portalen og ved arrangementer med handels- og erhvervsorganisationer modtaget en smule feedback, som understøtter det overordnede formål med at oprette et solidt fælles europæisk momsområde.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Den ekspertbistand, der blev indhentet i form af en række undersøgelser som omhandlet i COM(2017) 569 final af 4. oktober 2017 om fastlæggelse af hjørnestenene i det endelige moms-system, dækkede behovene i forbindelse med det aktuelle forslag.

Af disse undersøgelser var undersøgelsen om gennemførelse af "destinationsprincippet" for B2B-leveringer af varer inden for Unionen¹⁴ særlig relevant for dette forslag.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev foretaget en back-to-back konsekvensanalyse og evaluering, som omfattede både fastlæggelse af hjørnestenene i det endelige moms-system og de detaljerede foranstaltninger til etablering af disse hjørnestene; se SWD(2017) 325 final og SWD(2017) 326 final af 4. oktober 2017. Den foretrukne mulighed, som blev valgt i den konsekvensanalyse, ville reducere grænseoverskridende momssvig med op til 41 mia. EUR om året og reducere virksomhedernes efterlevelseseomkostninger med 938 mio. EUR om året.

Konsekvensanalysen blev behandlet af Udvalget for Forskriftskontrol den 14. juli 2017. Udvalget afgav en positiv udtalelse om konsekvensanalysen med enkelte henstillinger, navnlig vedrørende forslagens forbindelse til andre elementer af momshandlingsplanen, behovet for en trinvis fremgangsmåde og begrebet "godkendt afgiftspligtig person", som alle indgår i forslaget. Udvalgets udtalelse og henstillingerne er nævnt i bilag 1 til SWD(2017) 325 final.

De foreslåede ændringers grundlæggende karakter betyder, at de vil have virkninger for alle virksomheder. De sætter ind mod problemerne med svig og kompleksitet i det nuværende overgangssystem for pålæggelse af moms og virksomhedernes dermed forbundne overholdelsesomkostninger. Forenklinger som brugen af one-stop-shop er også til rådighed for SMV'er, men de er ikke specifikt rettet mod den kategori af afgiftspligtige personer.

¹³ Institute for Fiscal Studies (projektleder), 2011, "A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system", som kan hentes på http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

¹⁴ EY, 2015; se: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

Der er allerede sat ind mod vanskelighederne for SMV'er, især i forbindelse med grænseoverskridende handel, i form af et specifikt forslag, som blev fremlagt den 18. januar 2018¹⁵. Dette forslag er sammen med det aktuelle forslag en integreret del af momshandlingsplanen.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Som indikeret i konsekvensanalysen er det blevet fastslået, at efterlevelsedomkostningerne pr. omsat euro for virksomheder, der driver grænseoverskridende handel inden for Unionen, er 11 % højere end de tilsvarende efterlevelsedomkostninger pr. omsat euro for virksomheder, der udelukkende driver national handel.

For at vurdere virkningerne for små virksomheder er der skelnet mellem SMV'er, som primært er involveret i national handel, og SMV'er, der allerede er involveret i både national handel og handel inden for Unionen.

For denne anden kategori af SMV'er kan de foreslåede ændringer, især udvidelsen af omfanget af one-stop-shop-mekanismen, medføre en årlig reduktion på gennemsnitligt op til 17 % sammenlignet med deres nuværende efterlevelsedomkostninger.

For alle virksomheder skønnes den økonomiske virkning af gennemførelsen at øge virksomhedens omkostninger, såsom omkostningerne til opdatering af bogførings- og faktureringssoftware og til faglig uddannelse, med 457 mio. EUR i året for gennemførelsen som følge af virksomhedens behov for at tilpasse sine interne procedurer til de nye regler, men at medføre et nettofald i virksomhedens overholdelsesomkostninger på 938 mio. EUR om året efter gennemførelsesåret.

Konsekvensanalysen, som ledsager det specifikke forslag om SMV'er¹⁶, der som anført ovenfor supplerer det aktuelle forslag, ventes at medføre en reduktion af efterlevelsedomkostningerne på op til 18 % (eller 11,9 mia. EUR) for SMV'er og en stigning i SMV'ers grænseoverskridende handelsaktivitet på ca. 13 %.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen negative virkninger for EU's budget. Eftersom forslaget vil reducere grænseoverskridende momssvig med op til 41 mia. EUR pr. år, ventes det, at den enkelte medlemsstats samlede årlige momsindtægter, som er udgangspunktet for beregningen af de momsbaseerede egne indtægter, at stige.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

I sin meddelelse af oktober 2017 om opfølgningen på momshandlingsplanen anførte Kommissionen, at implementeringen af andet trin (omfattende grænseoverskridende tjenesteydelser) i den gradvise udvikling hen imod det endelige momssystem ville blive foreslået af Kommissionen efter nøje overvågning af gennemførelsen af første trin (afsluttet med det aktuelle forslag), hvis funktion med hensyn til robusthed over for svig, efterlevelsedomkostninger for virksomheder samt virkning i relation til skattemyndighedernes håndtering af systemet ville blive evalueret af Kommissionen 5 år efter første trins ikrafttræden.

¹⁵ COM(2018)21 final.

¹⁶ SWD(2018) 9 final og SWD(2018) 11 final.

Til det formål vil Kommissionen søge at indhente alle relevante oplysninger fra medlemsstaterne om niveauet af og udviklingen i de administrative omkostninger samt svig. Kommissionen vil også søge at indhente input fra alle relevante berørte virksomheder vedrørende niveauet af og udviklingen i deres efterlevelsensomkostninger.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Dette forslag kræver ingen forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

De vigtigste foreslåede materielle ændringer til momsdirektivet forklares i det følgende efter emne. Disse materielle ændringer medfører et antal efterfølgende ændringer af teknisk karakter i momsdirektivet.

Visse ændringer vedrører bestemmelser, for hvilke der allerede er foreslået ændringer i forslag COM(2017) 569 final af 4. oktober 2017. Nævnte forslag omhandler, som reaktion på en forespørgsel fra Rådet, forbedringer i det nuværende momssystem, som skal foretages, mens arbejdet med den endelige momsordning for handel inden for Unionen finder sted. De foreslåede ændringer vedrørende de såkaldte "quick fixes" forbliver gyldige i deres helhed, da de skal træde i kraft længe inden nærværende forslag.

Den efterfølgende indførelse af den endelige ordning for B2B-leveringer af varer som omhandlet i det aktuelle forslag kræver dog, at bestemmelserne i det tidligere forslag om begrebet godkendt afgiftspligtig person, konsignationslagre og kædetransaktioner tilpasses denne nye ordning.

Eftersom formålet med det aktuelle forslag er at indføre den endelige ordning for B2B-leveringer af varer, er det desuden nødvendigt at tilpasse den foreslåede artikel 402, som fastlægger hjørnestenene for beskatning af handel mellem medlemsstaterne, til den omstændighed, at disse hjørnestene delvist bliver gennemført som følge af dette forslag.

Endvidere giver dette forslag mulighed for at erstatte de forældede betegnelser "inden for Fællesskabet" eller "Fællesskabet" med betegnelserne "inden for Unionen" og "Unionen" i en række bestemmelser i momsdirektivet.

Det nylige forslag fra Kommissionen vedrørende den særlige ordning for små virksomheder (COM(2018) 21 final af 18. januar 2018) kræver også nogle tekniske opdateringer, såsom ovennævnte erstatning i lyset af det aktuelle forslag. For at undgå uklarhed inkluderes disse ændringer ikke i det aktuelle forslag, men skal håndteres under forhandlingerne i Rådet.

Beskatningens indhold og omfang: artikel 2-4

Som anført ovenfor inddeler det nuværende momssystem grænseoverskridende B2B-handel med varer i to forskellige transaktioner i momsmæssig forstand: dels momsfri levering i varernes afgangsmemlemsstat, dels erhvervelse inden for Fællesskabet, som er momspligtig i bestemmelsesmedlemsstaten.

Det foreslås, at en grænseoverskridende B2B-levering af varer inden for Unionen skal afstedkomme én transaktion i momsmæssig forstand: en levering af varer inden for Unionen. Følgelig skal begrebet erhvervelse af varer inden for Fællesskabet som en momspligtig transaktion fjernes i artikel 2-4.

Da erhvervelse af varer inden for Fællesskabet ikke længere vil eksistere som en momspligtig transaktion, skal alle efterfølgende bestemmelser i momsdirektivet, der er relateret til dette

begreb, udgå og revideres i lyset af den foreslåede mekanisme til beskatning af grænseoverskridende B2B-varehandel inden for Unionen.

Begrebet leveringer af varer inden for Unionen: artikel 14

Det foreslås at tilføje et nr. 3) til stk. 4 i artikel 14, der indeholder en definition af leveringer af varer inden for Unionen. Ved "leveringer af varer inden for Unionen" forstås en levering af varer udført af en afgiftspligtig person for en afgiftspligtig person eller for en ikke-afgiftspligtig juridisk person, hvor varerne forsendes eller transporteres, af leverandøren eller den person, der erhverver varerne inden for Unionen, eller for disses regning, fra en medlemsstat til en anden.

Visse leveringer som specificeret i artikel 14, stk. 5, anses ikke for at være leveringer inden for Unionen, selv hvis de to betingelser for kvalificering, nemlig med hensyn til kundens status og med hensyn til transporten af varerne, ville være opfyldt. Det er tilfældet for leveringer af varer med montering eller installering, med eller uden afprøvning, leveringer af varer, der er fritaget i henhold til artikel 148 eller 151, og leveringer foretaget af en standardsatslandbruger som defineret i artikel 295.

Reglerne om leveringsstedet for varer: artikel 35a

Reglerne om leveringsstedet for afgiftspligtige transaktioner fastlægger, i hvilken medlemsstat der skal betales moms.

De generelle regler for fastlæggelse af leveringsstedet for varer uden transport (stedet, hvor varerne befinder sig på tidspunktet, hvor leveringen finder sted) og leveringsstedet for varer med transport (stedet, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen af varerne eller transporten begynder) bibeholdes.

Der foreslås dog en ny undtagelse til den generelle regel i artikel 35a, i henhold til hvilken leveringsstedet for en levering af varer inden for Unionen anses for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

Kombinationen af definitionen af leveringer af varer inden for Unionen i artikel 14, stk. 4, nr. 3), og den nye foreslåede regel om leveringssted i artikel 35a sikrer, at grænseoverskridende B2B-leveringer af varer inden for Unionen beskattes i bestemmelsesmedlemsstaten.

I henhold til de nuværende momsregler beskattes grænseoverskridende leveringer til afgiftspligtige personer, som kun foretager leveringer af varer eller ydelser, der ikke giver de pågældende nogen fradragsret, til afgiftspligtige personer, der er omfattet af den fælles standardsatsordning for landbrugere, og til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, under en vis tærskel og når erhververen ikke har valgt beskatning på bestemmelsesstedet, stadig i leveringsmedlemsstaten (oprindelse).

Denne undtagelse øger den nuværende ordnings kompleksitet. Den har også mistet relevans, eftersom tærsklen ikke er blevet revideret siden dens implementering i 1993. En anden grund til, at denne undtagelse ikke bibeholdes, er at leverandøren, i modsætning til den nuværende situation, i henhold til de foreslåede regler varetager de indberetnings- og betalingsforpligtelser, der knytter sig til de pågældende leveringer.

Derved sikres beskatning på bestemmelsesstedet for alle B2B-leveringer af varer inden for Unionen. Den eneste undtagelse er de leveringer, der foretages under

fortjenstmargenordningen som omhandlet fra og med artikel 311 (artikel 35c). Yderligere beskatning på bestemmelsesstedet vil ikke finde anvendelse for hverken de grænseoverskridende leveringer af varer, der er fritaget i henhold til artikel 148 eller 151 eller de grænseoverskridende leveringer af varer, der foretages af en standardsatslandbruger som defineret i artikel 295, eftersom de som anført ovenfor ikke er omfattet af betegnelsen leveringer af varer inden for Unionen.

Afgiftens forfald: artikel 67

Der foreslås en ændring til artikel 67, som fastlægger én regel for afgiftens forfald for leveringer inden for Unionen. I henhold til denne regel forfalder afgiften ved udstedelsen af fakturaen eller ved udløbet af den tidsfrist, der er anført i artikel 222, stk. 1, hvis der ikke forinden er udstedt en faktura (den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt).

Det præciseres yderligere, at de bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for, i bestemte tilfælde, at fastlægge forskellige tidspunkter for afgiftens forfald, ikke finder anvendelse med hensyn til leveringer af varer inden for Unionen. I fraværet af en sådan præcisering ville en leverandør, der foretager leveringer til flere medlemsstater i EU, skulle overholde de valg, der var truffet af de forskellige ankomstmedlemsstater for varerne, hvilket ville øge kompleksiteten.

Den for momsens betalingspligtige person: artikel 193, 194a, 199a og 199b

Det i artikel 193 omhandlede princip om, at momsen påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer eller ydelser, medmindre andre bestemmelser, specificeret i samme artikel 193, foreskriver, at momsen påhviler en anden person.

Som en undtagelse til artikel 193 foreslås en ny artikel 194a, i henhold til hvilken momsen påhviler den person, til hvem varerne leveres, for så vidt at den pågældende er en godkendt afgiftspligtig person som defineret i artikel 13a, hvis varerne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i området for den medlemsstat, hvor momsen skal betales. Begrebet godkendt afgiftspligtig person var inkluderet i Kommissionens forslag af 4. oktober 2017¹⁷.

Hvad angår leveringer af varer inden for Unionen, betyder kombinationen af reglerne i artikel 193 og 194a, at leverandøren i princippet er betalingspligtig for momsen i ankomstmedlemsstaten for varerne, medmindre leverandøren ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten og kunden er en godkendt afgiftspligtig person i henhold til artikel 13a. I sidstnævnte tilfælde betaler kunden den skyldige moms via ordningen for omvendt betalingspligt i ankomstmedlemsstaten for varerne.

Artikel 199a giver medlemsstaterne mulighed for frem til 31. december 2018 at fastsætte for bestemte leveringer som specificeret i denne bestemmelse, at den for momsens betalingspligtige person er den afgiftspligtige person, som leveringen foretages til.

I den for nylig vedtagne rapport om virkningerne af artikel 199a og 199b på bekæmpelse af svig¹⁸ anførte Kommissionen, at den vil fremlægge et passende lovgivningsforslag om

¹⁷ COM(2017)569 final af 4.10.2017.

¹⁸ Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om virkningerne af artikel 199a og 199b i Rådets direktiv 2006/112/EF om bekæmpelse af svig (COM(2018) 118 final af 8.3.2018).

forlængelse af de gældende foranstaltninger. Det vil være et separat forslag, der skal omfatte perioden fra 1. januar 2019 til 30. juni 2022, forudsat at den påtænkte dato for det aktuelle forslags ikrafttræden er 1. juli 2022.

Ændringerne i artikel 199a, der er foreslået senere, vedrører perioden fra og med 1. juli 2022. De vedrører perioden for og omfanget af de omfattede leveringer.

Hvad angår perioden, foreslås det at forlænge muligheden for at gøre brug af denne bestemmelse frem til 31. december 2028. De øvrige datoer som omhandlet i denne bestemmelse tilpasses tilsvarende.

Hvad angår de leveringer, der skal være omfattet af denne bestemmelse, er det klart, at det foreslåede indhold skal vurderes i sammenhæng med den generelle ændring af beskatningen af grænseoverskridende B2B-varebevægelser. De foreslåede ændringer er en grundlæggende reaktion på grænseoverskridende svig i forbindelse med varetransaktioner og skal derfor overflødiggøre det eksisterende sammensurium af midlertidige ordninger for omvendt betalingspligt i artikel 199a, i det omfang de også udgør en reaktion på denne type svig. Transaktioner, der fortsat er omfattet af de midlertidige tiltag i artikel 199a, er derfor begrænset til de ydelser, der tidligere var omfattet af denne bestemmelse.

En sammenlignelig tilgang foreslås for ændringen af artikel 199b. Denne bestemmelse fastlægger reglerne for den hurtige reaktionsmekanisme, som under visse strenge betingelser giver medlemsstaterne tilladelse til at fastsætte, at den betalingspligtige for momsen er modtageren af varerne og ydelserne. Af samme årsag som i artikel 199a ville leveringer af varer ikke længere være omfattet af den hurtige reaktionsmekanisme.

Identifikation: artikel 214

Leveringer af varer inden for Unionen, som defineret i artikel 14, stk. 4, nr. 3), omfatter blandt andet leveringer foretaget af en afgiftspligtig person til en ikke-afgiftspligtig juridisk person.

Der foreslås derfor en ændring af artikel 214, ifølge hvilken medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som er modtager af leveringer inden for Unionen, kan identificeres med et individuelt registreringsnummer.

Momsoversigter: artikel 262 til 271

Leveringer af varer inden for Unionen skal under det foreslåede system ikke længere være omfattet af momsoversigterne. Princippet om, at momsen pålægges leveringen inden for Unionen af leverandøren, genetablerer momsens selvkontrollerende karakter. At sikre administrativ opfølgning på den fysiske varestrøm gennem momsoversigten inden for Unionen er dermed ikke længere retfærdiggjort.

Når modtageren af en levering inden for Unionen er en godkendt afgiftspligtig person, vil varer fortsat cirkulere momsfrit inden for Unionen. Det vil dog være i overensstemmelse med begrebet godkendt afgiftspligtig person, som anses for at være en pålidelig afgiftspligtig person, at opretholde forpligtelsen til at indgive momsoversigter over sådanne transaktioner.

Forpligtelsen til at indgive momsoversigter opretholdes derfor kun for ydelser.

Medlemsstater kan, under visse betingelser, indføre særlige tiltag til at forenkle forpligtelsen til at indgive momsoversigter. Det foreslås at forenkle proceduren for anvendelse af denne mulighed ved at erstatte kravet om afgørelse ved enstemmighed i Rådet med en høring af Momsudvalget.

Særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer: artikel 358 til 369x

Afsnit XII, kapitel 6, i momsdirektivet indeholder i øjeblikket tre ordninger med et specifikt omfang, nemlig:

- en særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, som ikke er etableret inden for Unionen
- en særordning for fjernsalg af varer inden for Unionen og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, som er etableret inden for Unionen, men ikke i forbrugsmedlemsstaten
- en særordning for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande.

Ordning nummer et og tre påvirkes kun marginalt af dette forslag.

Med henblik på at implementere princippet om en fælles registreringsordning for angivelse, betaling og fradrag af moms foreslås substantielle ændringer af ordning nummer to.

Under hensyntagen til Rådets vedtagelse af direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017¹⁹ vil denne ordning nummer to fra og med 1. januar 2021 tillade afgiftspligtige personer, der er registreret under denne ordning i en medlemsstat (identifikationsmedlemsstat), hvert kvartal at indgive mini-one-stop-shop-momsangivelser elektronisk, der specificerer leveringer af ydelser og fjernsalg inden for Unionen til ikke-afgiftspligtige personer i andre medlemsstater (forbrugsmedlemsstaten eller forbrugsmedlemsstaterne), og samtidige betale den skyldige moms. Disse momsangivelser samt den betalte moms transmitteres derefter af identifikationsmedlemsstaten til de modsvarende forbrugsmedlemsstater via et sikkert kommunikationsnetværk. Denne ordning betyder, at de pågældende afgiftspligtige personer ikke behøver at blive momsregistreret i hver forbrugsmedlemsstat. Det aktuelle forslag muliggør en yderligere udvidelse af denne ordning.

Hvad angår de definitioner, der anvendes i denne ordning, tilføjes en definition på "beskatningsmedlemsstat" i artikel 369a. Beskatningsmedlemsstaten er den medlemsstat, hvor leveringen af varer og ydelser anses for at finde sted.

Omfanget af transaktioner, der er omfattet af ordningen, som fastlagt i artikel 369b, ændres. Det foreslås, at muligheden for at gøre brug af ordningen skal være tilgængelig for enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten, i forbindelse med leveringer af varer og ydelser, der foretages i den pågældende medlemsstat og for hvilke han er betalingspligtig for momsen. Det vil dermed ikke længere være begrænset til transaktioner mellem virksomheder og kunder, men også omfatte transaktioner mellem virksomheder.

Det foreslås at gøre ordningen tilgængelig for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret inden for Unionen, under den betingelse, at de udpeger en formidler, der er etableret i Unionen. I lighed med det, der allerede er omhandlet i særordningen for fjernsalg af varer

¹⁹ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7).

indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, er formidleren den person, der bliver betalingspligtig for momsen og for at opfylde forpligtelserne som fastlagt i ordningen på vegne af den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen, som han repræsenterer.

I betragtning af udvidelsen af omfanget af transaktioner, der er omfattet af ordningen, foreslås det at ændre artikel 369f ved at tilføje, at afgiftspligtige personer, der gør brug af ordningen, indgiver månedlige one-stop-shop-momsangivelser, hvis deres årlige omsætning i Unionen overstiger 2 500 000 EUR.

Artikel 369g, som definerer indholdet af den momsangivelse, der skal indgives under ordningen, skal også revideres. I øjeblikket er den eneste information, der skal gives, værdien og momsen af leveringer foretaget af afgiftspligtige personer.

At inkludere den afgiftspligtige persons ret til at foretage fradrag for indgående moms i one-stop-shop-momsangivelsen er kun muligt, hvis momsangivelsen suppleres med yderligere informationer, herunder især:

- det samlede momsbeløb, der er blevet pålagt leveringer af varer og ydelser, for hvilke den afgiftspligtige person som modtager er betalingspligtig for momsen, samt indførsel af varer, hvor medlemsstaten udøver muligheden i henhold til artikel 211, stk. 2
- den moms, der foretages fradrag for
- ændringer vedrørende tidligere momsperioder
- nettomomsbeløbet, der skal betales eller tilbagebetales eller krediteres.

Eftersom fradrag vil blive foretaget i de momsangivelser, der indgives under ordningen, foreslås der en ændring af artikel 369i, som fastsætter, at den afgiftspligtige person skal betale den samlede skyldige sum af nettomomsbeløbene (moms, der skal betales, minus moms, der kan fradrages) i hver beskatningsmedlemsstat.

Der foreslås en ny artikel 369ia, som fastsætter de betingelser, under hvilke en afgiftspligtig person i kreditorstilling i en given beskatningsmedlemsstat kan få tilbagebetalt dette kreditbeløb fra den pågældende medlemsstat. Endvidere foreslås en ny artikel 369ib, som fastsætter de betingelser, under hvilke et beløb, der skal tilbagebetales til den afgiftspligtige person i identifikationsmedlemsstaten, kan anvendes til betaling af skyldig moms i beskatningsmedlemsstaten.

Der foreslås en ændring af artikel 369j for at fastslå interaktionen mellem retten til fradrag under særordningen og tilbagebetalingsprocedurerne som omhandlet i direktiv 86/560/EØF²⁰ for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Unionen, og direktiv 2008/9/EF²¹ for afgiftspligtige personer, der er etableret i Unionen. Denne bestemmelse er nødvendig for at undgå potentielt misbrug fra afgiftspligtige personer, der ville udøve en ret til fradrag under særordningen og ville indgive anmodning om tilbagebetaling af det samme beløb som det indgående momsbeløb.

I princippet har en afgiftspligtig person ret til at foretage fradrag af indgående moms i de momsangivelser, den pågældende indgiver under ordningen. Hvis en afgiftspligtig person, der

²⁰ Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område (EFT L 326 af 21.11.1986, s. 40).

²¹ Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 indeholder detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23).

anvender denne særordning, imidlertid ikke foretager nogen leveringer af varer og ydelser, der er omfattet af denne særordning, for hvilke moms er blevet pålagt i en medlemsstat i en given momsperiode, eller i de tre foregående momsperioder, når han indgiver kvartalsvise angivelser, eller i de elleve foregående momsperioder, når han indgiver månedlige angivelser, må der ikke i den beskatningsmedlemsstat og i den momsangivelse foretages fradrag af afholdt moms. I stedet skal den afgiftspligtige person kræve den indgående moms tilbagebetalt via tilbagebetalingsproceduren i den medlemsstat, hvor momsen er blevet pålagt.

Dispensationer: artikel 370 til 390c

Afsnit XIII, kapitel 1, i momsdirektivet indeholder en række dispensationer, som kan finde anvendelse indtil vedtagelsen af den endelige ordning. For de stater, der var medlemsstater den 1. januar 1978, er hovedparten af de dispensationer, de kan bringe i anvendelse, præciseret i bilag X til momsdirektivet. Som forklaret ovenfor er det aktuelle forslag første trin i processen med at etablere det endelige system for beskatning af handel inden for Unionen på bestemmelsesstedet. Som en del af dette trin foreslås det at lade de dispensationer udgå, for hvilke, hvis de blev opretholdt, de foreslåede ændringer i reglerne om leveringssted og i betegnelsen af den for momsen betalingspligtige person ville medføre kompleksitet for de afgiftspligtige personer og skatteforvaltningerne.

Især ville muligheden for at bringe dispensation i anvendelse ikke være til stede for varer, der kunne være genstand for leveringer inden for Unionen (bevægelige varer). I det tilfælde ville leverandøren skulle vide, for hver medlemsstat hvor disse leveringer inden for Unionen finder sted, om den pågældende medlemsstat gør brug af dispensationen eller ej, og i givet fald hvilke betingelser de pågældende medlemsstater anvender.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelsen af de detaljerede tekniske foranstaltninger for den konkrete anvendelse af det endelige momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg², efter en særlig lovgivningsprocedure, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Da Rådet i 1967 indførte det fælles merværdiafgiftssystem med direktiv 62/227/EØF³ og 67/228/EØF⁴, forpligtede man sig til at etablere et endeligt momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne, der fungerer på samme måde, som det ville inden for en enkelt medlemsstat. Eftersom de politiske og tekniske betingelser for et sådant system endnu ikke var til stede, da de fiskale grænser mellem medlemsstaterne blev afskaffet ved udgangen af 1992, blev der vedtaget overgangsordninger for moms. Rådets direktiv 2006/112/EF⁵, som er i kraft i dag, foreskriver, at disse overgangsregler skal erstattes af en endelig ordning, der i princippet er baseret på beskatning i oprindelsesmedlemsstaten for leveringen af varer eller ydelser.
- (2) Rådet, støttet af Europa-Parlamentet⁶ og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷, bekræftede, at et oprindelsesbaseret system ikke var opnåeligt og opfordrede Kommissionen til at gå videre med dybdegående teknisk arbejde og en bredt funderet

¹ EUT C , , p. .

² EUT C , , p. .

³ Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1301).

⁴ Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystems struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303).

⁵ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets beslutning af 13. oktober 2011 om momssystemets fremtid (P7_TA(2011)0436), som kan hentes på <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0436+0+DOC+XML+V0//DA>.

⁷ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. juli 2011 om grønbog om momssystemets fremtid — På vej mod et enklere, mere solidt og effektivt momssystem, som kan hentes på <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1506082610277&uri=CELEX:52011AE1168>.

dialog med medlemsstaterne for at undersøge de forskellige mulige måder at gennemføre destinationsprincippet på⁸.

- (3) I sin momshandlingsplan⁹ redegør Kommissionen for de ændringer i momssystemet, som ville være nødvendige for at udvikle et sådant destinationsbaseret system for handel inden for Unionen gennem beskatning af grænseoverskridende leveringer. Efterfølgende genbekræftede Rådet handlingsplanens konklusioner og anførte blandt andet, at princippet om beskatning på oprindelsesstedet som planlagt i det endelige momssystem efter dets opfattelse skulle erstattes af princippet om beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten¹⁰.
- (4) For at nå de mål, der var fastsat i Kommissionens momshandlingsplan, skulle reglerne for leveringer af varer mellem virksomheder (B2B) inden for Unionen ændres, under overholdelse af en forskudt tilgang som foreslået af Kommunikation i sin meddelelse af 4. oktober 2017 om opfølgning på momshandlingsplanen¹¹.
- (5) Med henblik på at tilvejebringe et mere effektivt system for beskatning af B2B-leveringer af varer inden for Unionen i bestemmelsesmedlemsstaten er det nødvendigt at ophæve det nuværende system, hvorved leveringer i varernes afgangsmemlemsstat er fritaget for moms og erhvervelser inden for Fællesskabet pålægges moms i bestemmelsesmedlemsstaten. Eftersom momsfritagelsen for sådanne leveringer og begrebet erhvervelse inden for Fællesskabet i sig selv som en momspligtig transaktion skal ophæves, skal alle dermed forbundne artikler ændres eller udgå.
- (6) For at sikre lige behandling mellem indenlandske transaktioner og transaktioner inden for Unionen skal beskatningen i momsmæssig forstand af B2B-varetransaktioner inden for Unionen baseres på én afgiftsudløsende begivenhed, nemlig levering af varer inden for Unionen.
- (7) For at sikre, at princippet om beskatning på bestemmelsesstedet finder så bred anvendelse som muligt, skal definitionen på en levering af varer inden for Unionen omfatte, uden begrænsning i form af en tærskel, en levering til en ikke-afgiftspligtig juridisk person, en levering til en momsfritaget afgiftspligtig person, en levering til en afgiftspligtig person under særordningen for små virksomheder samt en levering til en landbruger under standardsatsordningen.
- (8) Begreberne fjernsalg af varer inden for Unionen og fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande skal ændres for at undgå en situation, hvor visse af disse leveringer ville være omfattet af den nye definition på levering inden for Unionen.
- (9) Med henblik på at sikre et velfungerende momssystem i det indre marked er det nødvendigt, at visse leveringer af varer udelukkes fra definitionen på leveringer af varer inden for Unionen, især leveringer af varer til montering eller installation, leveringer af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til visse fartøjer og fly, leveringer af varer som led i diplomatiske og konsulære forbindelser

⁸ Rådets konklusioner om momssystemets fremtid fra den 3167. samling i Rådet (økonomi og finans) af 15. maj 2012 (se navnlig punkt B4), som kan hentes på http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf.

⁹ Handlingsplan for moms — Mod et fælles europæisk momsområde — De svære valg (COM(2016) 148 final af 7.4.2016).

¹⁰ Se også: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9494-2016-INIT/da/pdf>

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg — Om opfølgning på handlingsplanen for moms — Mod et fælles europæisk momsområde — Tid til handling (COM(2017) 566 final af 4.10.2017).

- samt til visse internationale organisationer, og leveringer af varer foretaget af en afgiftspligtig person, der er omfattet af den fælles standardsatsordning for landbrugere.
- (10) For at sikre beskatning på bestemmelsesstedet for B2B-leveringer af varer inden for Unionen skal leveringsstedet for en levering af varer inden for Unionen være beliggende i den medlemsstat, hvor varerne ankommer, når forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes. Den regel skal ikke finde anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter under fortjenstmargenordningen, på leveringer af varer om bord på skibe, fly og tog og på leveringer af varer gennem et naturgassystem, af elektricitet eller af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet, som fortsat skal være omfattet af specifikke regler på leveringsstedet.
 - (11) Som følge af ophævelsen af erhvervelse inden for Fællesskabet som en afgiftsudløsende begivenhed i momsmæssig forstand skal de aktuelle særregler vedrørende leveringer af nye transportmetoder og punktafgiftspligtige varer revideres.
 - (12) For at harmonisere anvendelsen af dette endelige system i hele Unionen er det nødvendigt at fastlægge én regel for, hvornår momsen på leveringer af varer inden for Unionen forfalder.
 - (13) Den overordnede regel for leveringer af varer, herunder leveringer af varer inden for Unionen, og for leveringer af ydelser skal være, at leverandøren er betalingspligtig for momsen.
 - (14) For at muliggøre en gradvis overgang til det endelige system for handel inden for Unionen skal der fastsættes en undtagelse til reglen om, at leverandøren er betalingspligtig for momsen, i tilfælde af leveringer af varer, hvor personen, som varen leveres til, er en godkendt afgiftspligtig person, og leverandøren ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten. I det tilfælde skal erhververen være den person, der er betalingspligtig for momsen, og denne skal svare momsen ved hjælp af mekanismen for omvendt betalingspligt. Denne undtagelse skal reducere omfanget af transaktioner, hvor personer, der er betalingspligtige for momsen, ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten.
 - (15) Reglerne om midlertidig anvendelse af mekanismen for omvendt betalingspligt til bevægelige varer skal revideres for at sikre deres sammenhæng med indførelsen af de nye regler om den person, der er betalingspligtig for momsen på leveringer af varer inden for Unionen.
 - (16) For at gøre det ukompliceret for virksomheder at anvende reglerne om beskatning af leveringer af varer inden for Unionen, skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle afgiftspligtige personer og ikke-afgiftspligtige juridiske personer, som er modtagere af leveringer af varer inden for Unionen, identificeres med et individuelt registreringsnummer.
 - (17) For at sikre effektiv overvågning af betaling og fradrag af moms i forbindelse med leveringer af varer inden for Unionen skal der være en forpligtelse til at udstede en faktura for leveringer af varer inden for Unionen, og medlemsstaterne må ikke give tilladelse til forenklede fakturaer. Fakturaen skal udstedes i henhold til reglerne i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemsted for sin virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen finder sted, eller, hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, den medlemsstat, hvor leverandøren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

- (18) Med henblik på at reducere den administrative byrde på handel inden for Unionen, og eftersom moms på leveringer af varer inden for Unionen effektivt kan pålægges af leverandøren eller svares af en erhverver, der er en godkendt afgiftspligtig person, skal forpligtelsen til at indgive en momsoversigt for disse leveringer ophæves.
- (19) Det er nødvendigt at tilpasse den særlige standardsatsordning for landbrugere med henblik på at ændre systemet for beskatning af leveringer af varer inden for Unionen på en sådan måde, at det overordnede mål med denne ordning fortsat nås. Ved at udelukke leveringer fra landbrugere under standardsatsordningen fra definitionen på leveringer inden for Unionen skal leveringsstedet for deres grænseoverskridende B2B-leveringer af varer fortsat være varenes afgangssted, og betalingen af standardgodtgørelsen som fastsat af afgangsmedlemsstaten skal finde anvendelse for disse leveringer.
- (20) For at mindske den administrative byrde for virksomheder skal omfanget af den nuværende særlige ordning for afgiftspligtige person, der er etableret i Unionen og som foretager leveringer af ydelser eller visse leveringer af varer til forbrugere (B2C-leveringer), udvides til at omfatte alle leveringer af varer og ydelser, for hvilke den person, der er betalingspligtig for momsen, ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringerne finder sted. Ordningen skal finde anvendelse for leveringer til både forbrugere og virksomheder.
- (21) Det er også hensigtsmæssigt at mindske den administrative byrde for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Unionen, og som foretager leveringer af varer og ydelser, for hvilke de er betalingspligtige for momsen i en eller flere medlemsstater, ved at tillade dem at gøre brug af denne særordning, når de udpeger en formidler. For at sikre korrekt opkrævning af momsen skal denne formidler være etableret i Unionen og blive betalingspligtig for momsen samt forpligtet til at opfylde betingelserne i ordningen på vegne af den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen.
- (22) For at afgiftspligtige personer kan få fuld fordel af det indre marked skal den pågældende særordning ikke bare give mulighed for at momsangive transaktioner, for hvilke der er momspligt i andre medlemsstater end dem, hvor leverandøren er etableret, men også for at foretage fradrag af den moms, der er pålagt den pågældende leverandør i disse medlemsstater.
- (23) For at sikre sammenhæng i store virksomheders momsindberetningsforpligtelser skal hyppigheden af indgivelse af momsangivelser under denne særordning revideres med en tilføjelse om, at afgiftspligtige personer, der gør brug af ordningen, indgiver månedlige momsangivelser under ordningen, hvis deres årlige EU-omsætning overstiger 2 500 000 EUR.
- (24) For at indhente de relevante oplysninger fra den afgiftspligtige person med henblik på at sikre skattemyndighedernes korrekte overvågning af denne særordning, skal indholdet af den momsangivelse, der skal indgives under denne ordning, revideres for også at tage højde for udvidelsen af ordningen og gøre det muligt at udøve den tilsvarende fradragsret.
- (25) For at sikre at denne særordning er velfungerende og for at undgå hindringer for afgiftspligtige personer, der udnytter det indre markeds muligheder, skal der indføres fælles regler for situationer, hvor den afgiftspligtige person er i kreditorstilling i identifikationsmedlemsstaten og/eller beskatningsmedlemsstaten.
- (26) Af hensyn til klarheden og for at mindske mulighederne for misbrug eller svig skal perioden, hvor en afgiftspligtig person stadig kan fratække indgående moms i en

given medlemsstat i den momsangivelse, han indgiver under denne særordning, hvor han ikke længere momsangiver transaktioner, for hvilke han er betalingspligtig for momsen i den pågældende medlemsstat, fastsættes. En sådan afgiftspligtig person skal, ved den pågældende periodes udløb, benytte de relevante tilbagebetalingsprocedurer for at kræve momsen tilbagebetalt.

- (27) De dispensationer, der er omhandlet i Afsnit XIII, kapitel 1, som har potentielle grænseoverskridende virkninger, skal udgå for at undgå unødvendig kompleksitet for afgiftspligtige personer og skatteforvaltninger.
- (28) Som resultat af indførelsen af leveringer af varer inden for Unionen som et nyt begreb er det relevant at erstatte termen "Fællesskab" med "Unionen" for at sikre opdateret og sammenhængende brug af termen.
- (29) Da målene med dette direktiv, dvs. gennemførelsen af det endelige momssystem for at forbedre anvendelsen af momsordningen for grænseoverskridende B2B-varehandler, ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne og derfor bedre kan nås på EU-plan, kan EU træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (30) I henhold til medlemsstaternes og Kommissionens fælles politiske erklæring af 28. september 2011 om forklarende dokumenter¹² har medlemsstaterne forpligtet sig til, i berettigede tilfælde, at lade meddelelsen om deres gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (31) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

- (1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
 - (a) I stk. 1 udgår litra b).
 - (b) Stk. 2 og 3 udgår.
- (2) Artikel 3 og 4 udgår.
- (3) Artikel 5, nr. 1) og 2), affattes således:
 - "1) "Unionen" og "Unionens område": medlemsstaternes samlede område som defineret i nr. 2)
 - 2) "medlemsstat" og "en medlemsstats område": det område, som hver enkelt medlemsstat i Unionen udgør, og som er omfattet af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, jf. traktatens artikel 349 og 355, med undtagelse af det eller de i artikel 6 i nærværende direktiv angivne områder"
- (4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

¹² EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (a) I stk. 1 affattes indledningen således:
- "1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende områder, der udgør en del af Unionens toldområde:"
- (b) I stk. 2 affattes indledningen således:
- "2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende områder, der ikke udgør en del af Unionens toldområde:"
- (5) I artikel 9 foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 2 affattes således:
- "2. Ud over de i stk. 1 omhandlede personer betragtes som afgiftspligtig person enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel, der af sælgeren, af kunden eller for disses regning, forsendes eller transporteres til kunden til steder uden for en medlemsstats område, men inden for Unionens område."
- (b) Følgende indsættes som stk. 3:
- "3. Ved anvendelsen af stk. 2 forstås ved "transportmiddel" følgende transportmidler beregnet til person- eller godstransport:
- a) motordrevne landkøretøjer med et slagvolumen på over 48 cm³ eller en effekt på over 7,2 kW
 - b) fartøjer, der er over 7,5 meter lange, bortset fra fartøjer, som anvendes til sejlads i rum sø, og som mod betaling udfører passagerbefordring eller benyttes i forbindelse med handels-, industri- eller fiskerivirksomhed, samt fartøjer, der anvendes til bjærgnings- eller redningsoperationer på havet, og fartøjer, der anvendes til kystfiskeri
 - c) luftfartøjer, hvis samlede startvægt er over 1 550 kg, bortset fra luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsagelig flyver i udenrigstrafik.
- Disse transportmidler betragtes som "nye" i følgende tilfælde:
- a) for motordrevne landkøretøjer, når levering foretages inden for seks måneder efter første ibrugtagning, eller hvis køretøjet har tilbagelagt højst 6 000 km
 - b) for fartøjer, når levering foretages inden for tre måneder efter første ibrugtagning, eller hvis fartøjet har sejlet højst 100 timer
 - c) for luftfartøjer, når levering foretages inden for tre måneder efter første ibrugtagning, eller hvis luftfartøjet har fløjet højst 40 timer.
- Medlemsstaterne fastsætter, hvorledes betingelserne i andet afsnit kan anses for opfyldt."
- (6) I artikel 12, stk. 1, affattes indledningen således:
- "1. Medlemsstater kan som afgiftspligtig person anse enhver, der lejlighedsvis udfører en hvilken som helst af følgende transaktioner:"
- (7) Følgende indsættes som artikel 13a:

"Artikel 13a

1. En afgiftspligtig person, der har et hjemsted eller et fast forretningssted i Unionen, eller der i mangel af et hjemsted eller et fast forretningssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i Unionen, og der som led i sin økonomiske virksomhed gennemfører eller agter at gennemføre, som leverandør eller som kunde, en af de transaktioner, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4, nr. 3), og artikel 17a, 38 eller 39, kan anmode skattemyndighederne om tildeling af status som godkendt afgiftspligtig person.

Skattemyndighederne indrømmer en ansøger denne status, såfremt kriterierne i stk. 2 er opfyldt, medmindre ansøgeren er udelukket fra en sådan godkendelse efter bestemmelserne i stk. 3.

Hvis ansøgeren er en afgiftspligtig person, der er indrømmet status som autoriseret økonomisk operatør i toldøjemed, anses kriterierne i stk. 2 for at være opfyldt.

2. Alle følgende kriterier skal være opfyldt, for at der kan indrømmes status som godkendt afgiftspligtig person:

- (a) fravær af enhver alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser af afgifts- og toldlovgivningen, herunder idømte alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed
- (b) ansøgerens bevis for en høj grad af kontrol over sin virksomhed og over varestrømmen, enten ved hjælp af et system til forvaltning af forretningsregnskaber og om nødvendigt transportdokumenter, som giver mulighed for at foretage passende skattekontrol, eller ved hjælp af et pålideligt eller dokumenteret internt revisionsspor
- (c) bevis for ansøgerens økonomiske solvens, som anses for påvist, enten når ansøgeren har en god økonomisk formåen, der sætter den pågældende i stand til at opfylde sine forpligtelser, under behørig hensyntagen til den berørte erhvervsaktivitets særlige kendetegn, eller ved frembringelse af garantier fra forsikrings- eller finansielle institutioner eller andre økonomisk pålidelige tredjeparter.

3. Følgende afgiftspligtige personer må ikke indrømmes status som godkendt afgiftspligtig person:

- (a) afgiftspligtige personer, der er omfattet af den fælles standardsatsordning for landbrugere
- (b) afgiftspligtige personer, der er omfattet af den i afsnit XII, kapital 1, afdeling 2, omhandlede fritagelse for små virksomheder
- (c) afgiftspligtige personer, der foretager leveringer af varer eller ydelser, som der ikke kan fradrages moms for
- (d) afgiftspligtige personer, som foretager lejlighedsvis levering af nye transportmidler, jf. artikel 9, stk. 2, eller driver lejlighedsvis virksomhed, jf. artikel 12.

De afgiftspligtige personer i litra a)-d) kan imidlertid indrømmes status som godkendt afgiftspligtig person i forbindelse med deres øvrige økonomiske virksomhed.

4. En afgiftspligtig person, der anmoder om status som godkendt afgiftspligtig person, forelægger skattemyndighederne alle de oplysninger, som de har brug for til at træffe en afgørelse.

Skattemyndighederne med beføjelse til at tildele denne status er:

- (a) myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgeren har etableret hjemsted for sin virksomhed
- (b) myndighederne i medlemsstaten med det faste forretningssted, hvor ansøgeren fører sit skattemæssige hovedbogholderi inden for Unionen, eller hvor der er adgang hertil, når ansøgeren har etableret hjemsted for sin virksomhed uden for Unionen, men har et eller flere faste forretningssteder inden for Unionen
- (c) myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgeren har sin faste bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, hvis han hverken har et hjemsted eller et fast forretningssted.

5. Ved afslag på ansøgningen giver skattemyndighederne ansøgeren en begrundelse herfor sammen med afgørelsen. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgeren kan klage over en afgørelse om afslag på en ansøgning.

6. Den afgiftspligtige person, der er blevet indrømmet status som godkendt afgiftspligtig person, underretter straks skattemyndighederne om eventuelle forhold, der opstår, efter at afgørelsen er truffet, og som kan påvirke eller få indflydelse på opretholdelsen af denne status. Den skattemæssige status tilbagekaldes af skattemyndighederne, hvis kriterierne i stk. 2 ikke længere er opfyldt.

7. Status som godkendt afgiftspligtig person i én medlemsstat anerkendes af skattemyndighederne i alle medlemsstaterne."

(8) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 4 affattes således:

"4. I dette direktiv forstås ved:

(1) "fjernsalg af varer inden for Unionen": levering af varer, der af leverandøren eller for dennes regning forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til en kunde afsluttes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- (a) leveringen af varer udføres for en ikke-afgiftspligtig person, der ikke er en ikke-afgiftspligtig juridisk person
- (b) de leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller for dennes regning efter montering eller installering.

(2) "fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande": levering af varer, der af leverandøren eller for dennes regning forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et tredjelandssområde eller et tredjeland til en kunde i en medlemsstat, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- (a) leveringen af varer udføres for en ikke-afgiftspligtig person, der ikke er en ikke-afgiftspligtig juridisk person
 - (b) de leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller for dennes regning efter montering eller installering.
- (3) "levering af varer inden for Unionen": levering af varer, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) leveringen af varer udføres af en afgiftspligtig person for en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person
 - (b) varerne forsendes eller transporteres af leverandøren eller for dennes regning eller af den person, der erhverver varerne inden for Unionen eller for dennes regning, fra en medlemsstat til en anden."
- (b) følgende indsættes som nyt stk. 5:

"5. Følgende betragtes ikke som levering af varer inden for Unionen:

 - (a) levering af varer med montering eller installering, med eller uden afprøvning, i henhold til artikel 36
 - (b) levering af varer, der er fritaget for moms i henhold til artikel 148 eller 151
 - (c) levering af varer foretaget af en afgiftspligtig person, der er omfattet af den fælles standardsatsordning for landbrugere."
- (9) Artikel 14a, stk. 2, affattes således:

"2. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer inden for Unionen fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen, til en ikke-afgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer."
- (10) I artikel 17 foretages følgende ændringer:
 - (a) Stk. 1 affattes således:

"1. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed til en anden medlemsstat sidestilles med levering af varer mod vederlag inden for Unionen.

Ved "overførsel til en anden medlemsstat" forstås enhver forsendelse eller transport af en løse genstand foretaget af den afgiftspligtige person eller for dennes regning til steder uden for den medlemsstats område, hvor varen befinder sig, men inden for Unionen, til brug for hans virksomhed."
 - (b) Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) levering af varen foretaget af den afgiftspligtige person på den medlemsstats område, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, på de i artikel 33, 35a eller 35b fastsatte betingelser"
 - (c) Stk. 2, litra d) og e), affattes således:

"d) levering af gas gennem et naturgassystem beliggende på Unionens område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, levering

af elektricitet eller levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet på de i artikel 38 eller 39 fastsatte betingelser

- e) levering af varen foretaget af den afgiftspligtige person på medlemsstatens område på de i artikel 146, 147, 148, 151 og 152 fastsatte betingelser"

(11) Følgende indsættes som artikel 17a:

"Artikel 17a

1. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed til en anden medlemsstat i henhold til et konsignationslagerforhold sidestilles ikke med levering af varer mod vederlag inden for Unionen.

2. Ved anvendelsen af denne artikel anses der at foreligge et konsignationslagerforhold, når følgende betingelser er opfyldt:

- (a) en godkendt afgiftspligtig person forsender eller transporterer varerne til en anden medlemsstat for at levere dem på et senere tidspunkt og efter deres ankomst til en anden godkendt afgiftspligtig person, hvis identitet og momsregistreringsnummer allerede er kendt på tidspunktet, hvor transporten begynder
- (b) den godkendte afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, er ikke etableret i den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres
- (c) den godkendte afgiftspligtige person, der erhverver varerne på et senere tidspunkt og efter deres ankomst er momsregistreret i den medlemsstat, hvortil varerne overføres
- (d) den godkendte afgiftspligtige person, der forsender eller transporterer varerne, har indført den pågældende forsendelse eller transport i registret som omhandlet i artikel 243, stk. 3.

3. Hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt, anses, på tidspunktet for overdragelse af retten til at disponere over varerne til den i litra c) i nævnte stykke anførte godkendte afgiftspligtige person, levering af varer inden for Unionen som værende foretaget i den medlemsstat, hvortil varerne blev forsendt eller transporteret."

(12) Følgende indsættes som artikel 18a:

"Artikel 18a

Det forhold, at de væbnede styrker i en stat, der er part i den nordatlantiske traktat, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, anvender varer, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale afgiftsordninger på en medlemsstats hjemmemarked, sidestilles med erhvervelse af varer mod vederlag, når indførslen af de pågældende varer ikke kan omfattes af den i artikel 143, stk. 1, litra h) omhandlede fritagelse."

(13) Artikel 19 affattes således:

"Artikel 19

Medlemsstaterne anlægger den betragtning, at der ved hel eller delvis overdragelse af en samlet formuemasse, mod eller uden vederlag eller i form af indskud i et selskab, ikke er sket nogen levering af varer, og at modtageren træder i overdragerens sted.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå konkurrenceforvridning, når modtageren ikke er en fuldt afgiftspligtig person. De træffer også de nødvendige foranstaltninger for at forebygge moms svig eller momsunddragelse ved anvendelsen af denne artikel."

(14) I afsnit IV udgår kapitel 2.

(15) Artikel 30 affattes således:

"Artikel 30

Ved "indførsel af varer" forstås ankomst til Unionen af en vare, der ikke er i fri omsætning som defineret i artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Ud over de i stk. 1 omhandlede transaktioner betragtes ankomst til Unionen af en vare, der er i fri omsætning, fra et tredjelandsområde, der udgør en del af Unionen toldområde, som indførsel af varer."

(16) I afsnit V, kapitel 1, afdeling 2, indsættes følgende overskrift til underafdeling 1 før artikel 32:

"Underafdeling 1 Generel regel"

(17) I afsnit V, kapitel 1, afdeling 2, indsættes følgende overskrift til underafdeling 2 før artikel 33:

"Underafdeling 2 Særlige bestemmelser"

(18) Artikel 33 affattes således:

"Artikel 33

1. Leveringsstedet for fjernsalg af varer inden for Unionen anses for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

2. Leveringsstedet for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes, anses for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

3. Leveringsstedet for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande til den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes, anses for at være i denne medlemsstat, forudsat at momsangivelse for disse varer foretages i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4."

(19) Artikel 35 udgår.

- (20) Følgende indsættes som artikel 35a, 35b, 35c og 35d:

"Artikel 35a

Leveringsstedet for levering af varer inden for Unionen anses for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

Artikel 35b

Leveringsstedet for levering af nye transportmidler foretaget for en ikke-afgiftspligtig person, der ikke er en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når varerne forsendes eller transporteres fra én medlemsstat til en anden, anses for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes.

Artikel 35c

Som en undtagelse finder artikel 33 og 35a ikke anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter som defineret i artikel 311, stk. 1, nr. 1)-4), der pålægges moms i henhold til særordningen.

Artikel 35d

Ved anvendelsen af artikel 35a og 35b anses varer for at være transporteret eller forsendt fra indførselsmedlemsstaten, hvis forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes i et tredjelandssområde eller et tredjeland, og leveringen foretaget af en importør, der er udpeget eller godkendt som betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 201, involverer den transport eller forsendelse af varerne, der afsluttes i en medlemsstat, der ikke er indførselsmedlemsstaten."

- (21) I afsnit V, kapitel 1, afdeling 2, indsættes følgende artikel 36a:

"Artikel 36a

1. Hvis varer leveres i forbindelse med en kædetransaktion, henføres transporten eller forsendelsen fra én medlemsstat til en anden som omhandlet i artikel 14, stk. 4, nr. 3, litra b), til den levering, der foretages af formidleren for den mellemliggende operatør, når følgende betingelser er opfyldt:

- (a) den mellemliggende operatør meddeler formidleren navnet på ankomstmedlemsstaten for varerne
- (b) den mellemliggende operatør er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes.

2. Hvis en af betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, henføres en transport eller forsendelse fra én medlemsstat til en anden som omhandlet i artikel 14, stk. 4, nr. 3, litra b), i forbindelse med en kædetransaktion til den levering, som den mellemliggende operatør foretager til kunden.

3. I denne artikel forstås ved:

- (a) "kædetransaktion": en situation, hvor på hinanden følgende leveringer af de samme varer foretaget af afgiftspligtige personer giver anledning til én enkelt transport eller forsendelse af disse varer fra én medlemsstat til en anden, og

hvor både den mellemliggende operatør og formidleren er godkendte afgiftspligtige personer

- (b) "mellemliggende operatør": enhver leverandør i kæden, bortset fra den første leverandør, som forsender eller transporterer varer, eller lader en tredjemand forsende eller transportere varerne for hans regning
- (c) "formidler": den afgiftspligtige person i kæden, som leverer varerne til den mellemliggende operatør
- (d) "kunde": den afgiftspligtige person i kæden, som den mellemliggende operatør leverer varerne til."

(22) Artikel 37 affattes således:

"Artikel 37

1. I tilfælde, hvor leveringen af varer sker om bord på skibe, fly eller tog, og under den del af en personbefordring, som finder sted inden for Unionen, anses leveringsstedet for at være afgangsstedet for personbefordringen.

2. I stykke 2 forstås ved "del af en personbefordring, som finder sted inden for Unionen" den del af den foretagne transport, der finder sted mellem personbefordringens afgangssted og ankomststed uden ophold uden for Unionen.

Ved "afgangsstedet for en personbefordring" forstås det første sted, hvor der optages passagerer inden for Unionen, eventuelt efter ophold uden for Unionen.

Ved "ankomststedet for en personbefordring" forstås det sidste sted inden for Unionen, hvor der afsættes passagerer, som er optaget inden for Unionen, eventuelt inden ophold uden for Unionen.

I tilfælde af en returrejse anses tilbagebefordringen for en separat befordring.

3. Medlemsstaterne kan fritage eller fortsætte med at fritage levering af varer, der er beregnet til forbrug om bord, og hvis beskatningssted fastsættes i henhold til stk. 1, med ret til fradrag af den i det tidligere omsætningsled betalte moms."

(23) Artikel 38, stk. 1, affattes således:

"1. I tilfælde, hvor der leveres gas gennem et naturgassystem beliggende på Unionens område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, hvor der leveres elektricitet, eller hvor der leveres varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet til en afgiftspligtig videreforhandler, anses leveringsstedet for at være det sted, hvor den afgiftspligtige videreforhandler har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, for hvilket varerne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted det sted, hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted."

(24) Artikel 39, stk. 1, affattes således:

"I tilfælde, hvor der leveres gas gennem et naturgassystem beliggende på Unionens område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, hvor der leveres elektricitet, eller hvor der leveres varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet, og hvor en sådan levering ikke er omfattet af artikel 38, anses leveringsstedet for at være det sted, hvor kunden rent faktisk anvender og forbruger varen."

(25) I afsnit V udgår kapitel 2.

- (26) Artikel 49 og 50 affattes således:

"Artikel 49

Leveringsstedet for andre transportydelser til ikke-afgiftspligtige personer end varetransport inden for Unionen er det sted, hvor transporten finder sted, idet der tages hensyn til tilbagelagte strækninger.

Artikel 50

Leveringsstedet for transport af varer inden for Unionen til ikke-afgiftspligtige personer er afgangsstedet."

- (27) Artikel 51, stk. 1, affattes således:

Ved "varetransport inden for Unionen" forstås enhver varetransport med afgangssted og ankomststed på to forskellige medlemsstaters område."

- (28) Artikel 52 affattes således:

"Artikel 52

Medlemsstaterne kan undlade at lægge moms på den del af varetransporten inden for Unionen til ikke-afgiftspligtige personer, der er tilbagelagt i farvande, som ikke er en del af Unionens område."

- (29) Artikel 55 affattes således:

"Artikel 55

Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, bortset fra de ydelser, der fysisk udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for Unionen, er det sted, hvor disse ydelser rent faktisk udføres."

- (30) Artikel 57 affattes således:

"Artikel 57

1. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, der fysisk udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for Unionen, er afgangsstedet for personbefordringen.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 forstås ved "del af en personbefordring, der finder sted inden for Unionen" den del af befordringen, der finder sted mellem afgangsstedet og ankomststedet for personbefordringen uden ophold uden for Unionen.

Ved "afgangsstedet for en personbefordring" forstås det første sted, hvor der optages passagerer inden for Unionen, eventuelt efter ophold uden for Unionen.

Ved "ankomststedet for en personbefordring" forstås det sidste sted inden for Unionen, hvor der afsættes passagerer, som er optaget inden for Unionen, eventuelt inden ophold uden for Unionen.

I tilfælde af en returrejse anses tilbagebefordringen for en separat befordring.

- (31) I afsnit V, kapitel 3, afdeling 3, underafdeling 9, affattes overskriften således:

"Underafdeling 9 Levering af ydelser til ikke-afgiftspligtige personer uden for Unionen"

- (32) I artikel 59, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- (a) Indledningen affattes således:

"Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for Unionen, er det sted, hvor denne person er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted."
 - (b) Litra h) affattes således:

"h) levering af adgang til et naturgassystem beliggende på Unionens område eller til ethvert net, der er forbundet med et sådant system, til elektricitetssystemet eller til varme- eller kuldenet, eller transmission eller distribution gennem disse systemer eller net og levering af andre direkte dermed forbundne ydelser."
- (33) Artikel 59a, litra a) og b), affattes således:
- "a) leveringsstedet for en eller alle af disse ydelser, når dette er beliggende på deres område, som beliggende uden for Unionen, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse af ydelserne finder sted uden for Unionen
 - b) leveringsstedet for en eller alle af disse ydelser, når dette er beliggende uden for Unionen, som beliggende på deres område, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted inden for deres område."
- (34) I afsnit V, kapitel 3a, affattes overskriften således:
- "TÆRSKEL FOR AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER, DER LEVERER
VARER OMFATTET AF ARTIKEL 33, STK. 1, OG LEVERER
YDELSER OMFATTET AF ARTIKEL 58"**
- (35) I artikel 59c foretages følgende ændringer:
- (a) I stk. 1 affattes indledningen således:

"1. Artikel 33, stk. 1, og artikel 58 finder ikke anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:"
 - (b) Stk. 3 affattes således:

"3. Den medlemsstat, på hvis område varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten påbegyndes, eller hvor de afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester og elektronisk leverede ydelser, er etableret, giver de afgiftspligtige personer, som foretager leveringer, der kan omfattes af bestemmelserne i stk. 1, ret til at vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, og artikel 58, og dette valg skal mindst gælde for en periode på to kalenderår."
- (36) Artikel 60 og 61 affattes således:

"Artikel 60

Indførslen af varer sker i den medlemsstat, på hvis område varen befinder sig, når den ankommer til Unionen.

Artikel 61

Når en vare, der ikke er i fri omsætning, efter ankomsten til Unionen henføres under en af de i artikel 156 nævnte ordninger eller procedurer eller under en ordning vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller vedrørende ekstern forsendelse, sker indførslen uanset artikel 60 i den medlemsstat, på hvis område varen ophører med at være dækket af disse ordninger eller procedurer.

Såfremt en vare, der er i fri omsætning, efter ankomsten til Unionen henføres under en af de i artikel 276 og 277 omhandlede ordninger eller procedurer, sker indførslen i den medlemsstat, på hvis område varen ophører med at være dækket af disse ordninger eller procedurer."

(37) Artikel 64, stk. 2, affattes således:

"2. Løbende leveringer af varer inden for Unionen, som gennemføres i løbet af mere end én kalendermåned, anses for at være foretaget ved udgangen af hver kalendermåned, indtil leveringerne er afsluttet."

(38) Artikel 66, stk. 2, affattes således:

"Undtagelsesbestemmelsen i stk. 1 finder dog ikke anvendelse på leveringer af ydelser, for hvilke kunden er betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 196, på leveringer af varer inden for Unionen og på leveringer af nye transportmidler i henhold til artikel 35b."

(39) Artikel 67 affattes således:

"Artikel 67

For leveringer af varer inden for Unionen og for leveringer af nye transportmidler i henhold til artikel 35b forfalder momsen ved udstedelsen af fakturaen eller ved udløbet af den tidsfrist, der er anført i artikel 222, stk. 1, hvis der ikke forinden er udstedt en faktura.

Artikel 64, stk. 1, artikel 64, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 65 gælder dog ikke for leveringer af varer inden for Unionen og for leveringer af nye transportmidler i henhold til artikel 35b."

(40) I afsnit VI udgår kapitel 3.

(41) Artikel 71, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Henføres varer straks ved ankomsten til Unionen under en af de i artikel 156, 276 og 277 omhandlede ordninger eller procedurer eller under en ordning vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller vedrørende ekstern forsendelse, vil afgiftspligten først indtræde og afgiften først forfalde på det tidspunkt, hvor varerne ophører med at være dækket af disse ordninger eller procedurer."

(42) Artikel 76 affattes således:

"Artikel 76

Ved levering af varer inden for Unionen i form af overførsel til en anden medlemsstat er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller i mangel af en købspris kostprisen på det tidspunkt, hvor overførslen finder sted."

(43) Artikel 78 affattes således:

"Artikel 78

1. Følgende elementer medregnes i afgiftsgrundlaget:

- (a) skatter, told, importafgifter og andre afgifter med undtagelse af selve momsen
- (b) biomkostninger såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som leverandøren forlanger afholdt af kunden.

Ved anvendelsen af første afsnit, litra a), indbefatter told de punktafgifter, som skal betales i den medlemsstat, hvor leveringen af punktafgiftspligtige varer inden for Unionen finder sted i henhold til artikel 35a.

Medlemsstaterne kan ved anvendelsen af første afsnit, litra b), betragte omkostninger, der er omfattet af en særskilt aftale, som biomkostninger.

2. Når leverandøren efter det tidspunkt, hvor leveringen af varer inden for Unionen er foretaget, opnår tilbagebetaling af de punktafgifter, der er betalt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne blev påbegyndt, nedsættes afgiftsgrundlaget tilsvarende i den medlemsstat, hvor leveringen af de punktafgiftspligtige varer finder sted i henhold til artikel 35a.

3. I dette direktiv forstås ved "punktafgiftspligtige varer" energiprodukter, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt forarbejdet tobak som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF (*), men ikke gas, der leveres gennem et naturgassystem beliggende på Unionens område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system."

(*) Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12).

(44) I afsnit VII udgår kapitel 3.

(45) Artikel 85 affattes således:

"Artikel 85

Ved indførsel af varer er afgiftsgrundlaget toldværdien fastsat i overensstemmelse med gældende EU-bestemmelser."

(46) Artikel 86, stk. 1, litra b) affattes således:

- 'b) biomkostninger såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som påløber indtil varernes første bestemmelsessted på indførselsmedlemsstatens område, samt omkostninger, som hidrører fra transporten til et andet bestemmelsessted inden for Unionen, hvis dette sted er kendt på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder."

(47) Artikel 88 affattes således:

"Artikel 88

For varer, som har været midlertidigt udført fra Unionen, og som genindføres efter uden for Unionen at være undergået reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at sikre, at den afgiftsmæssige behandling for så vidt angår momsen for den fremkomne vare er den samme som den, der ville være blevet anvendt på de pågældende varer, såfremt reparationen, forarbejdningen, tilpasningen, omdannelsen eller bearbejdningen var blevet udført på deres område."

(48) I artikel 91 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1 affattes således:

"1. Såfremt de elementer, der tjener til bestemmelse af afgiftsgrundlaget ved indførsel, er angivet i en anden valuta end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor værdifastsættelsen sker, fastsættes omregningskursen efter gældende EU-bestemmelser for beregning af toldværdien."

(b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne kan dog for visse af de i første afsnit omhandlede transaktioner eller for visse kategorier af afgiftspligtige personer anvende den omregningskurs, der er fastsat efter gældende EU-bestemmelser for beregning af toldværdien."

(49) Artikel 93, litra b), affattes således:

"b) i tilfælde af levering af varer inden for Unionen"

(50) Artikel 94 udgår.

(51) Artikel 131 affattes således:

"Artikel 131

De i kapitel 2-9 omhandlede fritagelser finder anvendelse med forbehold af andre EU-bestemmelser og på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af de pågældende fritagelser og hindre enhver form for unddragelse, undgåelse og misbrug."

(52) I afsnit IX, kapitel 4, affattes overskriften således:

"FRITAGELSER FOR VISSE TRANSPORTER AF VARER INDEN FOR UNIONEN"

(53) I afsnit IX, kapitel 4, udgår afdeling 1 og 2.

(54) I afsnit IX, kapitel 4, afdeling 3, udgår overskriften.

(55) Artikel 142 affattes således:

"Artikel 142

Medlemsstaterne fritager ydelser i form af transport inden for Unionen af varer til eller fra de øer, som udgør de selvstyrende regioner Azorerne og Madeira, samt transport af varer mellem disse øer."

(56) I artikel 143 foretages følgende ændringer:

- (a) Stk. 1, litra b) og c), affattes således:
- "b) endelig indførsel af varer som omhandlet i Rådets direktiv 2007/74/EF(*), 2009/132/EF (***) og 2006/79/EF/****)
 - c) endelig indførsel af varer fra et tredjehedsområde, der er en del af Unionens toldområde, når varerne er i fri omsætning og ville kunne omfattes af den i litra b) omhandlede fritagelse, hvis de blev indført i henhold til artikel 30, stk. 1"
- (b) Stk. 1, litra d), affattes således:
- "d) indførsel af varer, der forsendes eller transporteres fra et tredjehedsområde eller fra et tredjehedsland til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, såfremt leveringen af disse varer foretaget af en importør, der er udpeget eller godkendt som betalingspligtig for moms i henhold til artikel 201, er en levering af varer inden for Unionen"
- (c) Stk. 1, litra fa), affattes således:
- "fa) indførsel af varer, som foretages af EU-institutionerne, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Investeringsbank eller af de organer oprettet af Den Europæiske Union, for hvilke protokol nr. 7 om Unionens privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller aftaler om hjemsted, for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning"
- (d) I stk. 2. affattes indledningen således:
- "2. Den i stk. 1, litra d), omhandlede fritagelse finder i tilfælde, hvor indførslen af varer efterfølges af levering af varer inden for Unionen, kun anvendelse, hvis importøren på indførselstidspunktet har givet de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten mindst følgende oplysninger:"
- (e) Stk. 2, litra b), affattes således:
- "b) momsregistreringsnummeret for den kunde, som varerne leveres til, udstedt i en anden medlemsstat, eller hans eget momsregistreringsnummer i tilfælde af en overførsel i henhold til artikel 17, stk. 1"

(*) (*) Rådets direktiv 2007/74/EF af 20. december 2007 om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjehedslande(EUT L 346 af 29.12.2007, s. 6).

(**) Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (kodificeret udgave)(EUT L 292 af 10.11.2009, s. 5).

(***) Rådets direktiv 2006/79/EF af 5. oktober 2006 om afgiftsfritagelse ved indførsel af varer i småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter fra tredjehedslande (kodificeret udgave) (EFT L 286 af 17.10.2006, s. 15).

- (57) Artikel 145, stk. 2, andet afsnit, affattes således:
"Medlemsstaterne kan tilpasse deres nationale bestemmelser med henblik på at mindske konkurrenceforvridning og navnlig for at undgå ikke-påligning eller dobbelt påligning af afgifter inden for Unionen."
- (58) I artikel 146, stk. 1, affattes litra a) til d) således:
- "a) levering af varer, som af sælgeren eller for dennes regning forsendes eller transporteres til steder uden for Unionen
 - b) levering af varer, som af en kunde, der ikke er etableret på medlemsstaternes respektive område, eller for dennes regning forsendes eller transporteres til steder uden for Unionen, med undtagelse af varer, der transporteres af kunden selv, og som er bestemt som udstyr, brændstof eller forsyninger, herunder proviant, til lystfartøjer og sportsfly eller til ethvert andet transportmiddel til privat brug
 - c) levering af varer til godkendte organisationer, som udfører disse varer fra Unionen som et led i deres humanitære, velgørende eller uddannelsesmæssige virksomhed uden for Unionen
 - d) levering af ydelser bestående i arbejde, der udføres på løsøregenstande, som er erhvervet eller indført med henblik på en sådan bearbejdning inden for Unionen, og som af leverandøren eller af en kunde, der ikke er etableret på medlemsstaternes respektive område, eller for disses regning, forsendes eller transporteres til steder uden for Unionen"
- (59) I artikel 147 foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 1, litra a) og b), affattes således:
 - "a) den rejsende er ikke etableret i Unionen
 - b) varerne transporteres ud af Unionen inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden"
 - (b) Stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

"2. Ved anvendelsen af stk. 1 forstås ved "rejsende, der ikke er etableret i Unionen" en rejsende, hvis bopæl eller sædvanlige opholdssted ikke er beliggende inden for Unionen. I så fald forstås der ved "bopæl eller sædvanligt opholdssted" det sted, der er angivet som sådant på passet, identitetskortet eller ethvert andet dokument, som den medlemsstat, inden for hvis område leveringen foretages, anerkender som identitetspapir.

Der forelægges bevis for udførelsen ved forevisning af fakturaen eller et tilsvarende dokument påtegnet af det toldsted, hvor varerne forlod Unionen."
- (60) Artikel 151, stk. 1, litra aa), affattes således:
- "aa) levering af varer eller ydelser, som foretages til EU-institutionerne, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Investeringsbank eller til de organer oprettet af Den Europæiske Union, for hvilke protokol nr. 7 om Unionens privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller aftaler om hjemsted, for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning"
- (61) Artikel 153, stk. 1, affattes således:

"Medlemsstaterne fritager ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når de medvirker ved de i kapitel 6, 7 og 8 omhandlede transaktioner, eller ved transaktioner, som gennemføres uden for Unionen."

(62) Artikel 154 og 155 affattes således:

"Artikel 154

Ved anvendelsen af denne afdeling forstås ved "anden oplagsprocedure end toldoplag", for så vidt angår punktafgiftspligtige varer, de steder, der i henhold til artikel 4, nr. 11), i direktiv 2008/118/EF betegnes som afgiftsoplag, og, for så vidt angår ikke-punktafgiftspligtige varer, de steder, der defineres som sådanne af medlemsstaterne.

Artikel 155

Med forbehold af andre EU-bestemmelser om skatter og afgifter og efter høring af Momsudvalget kan medlemsstaterne træffe særlige foranstaltninger med henblik på at fritage de i denne afdeling omhandlede transaktioner eller nogle af disse under forudsætning af, at de ikke foretages med henblik på endelig anvendelse eller endeligt forbrug samt af, at det momsbeløb, der forfalder, når varerne forlader den i denne afdeling omhandlede ordning eller procedure, svarer til det afgiftsbeløb, der ville have været skyldigt, hvis hver enkelt af disse transaktioner var blevet beskattet på deres område."

(63) Artikel 156, stk. 2, affattes således:

"2. De i stk. 1 nævnte steder er dem, der er defineret som sådanne i Unionens gældende toldbestemmelser."

(64) Artikel 158, stk. 1, litra b) affattes således:

"b) når varer er bestemt til afgiftspligtige personer med henblik på levering til rejsende om bord på fly eller skibe under en rejse ad luft- eller søvejen, hvor ankomststedet ligger uden for Unionen"

(65) Artikel 161, litra b), affattes således:

"b) den i artikel 30, stk. 2, omhandlede levering af varer, der fortsat er undergivet den i artikel 276 omhandlede procedure for intern EU-forsendelse."

(66) Artikel 162 udgår.

(67) I artikel 164 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1, litra a), affattes således:

"a) indførsel og levering af varer bestemt til den afgiftspligtige person med henblik på udførsel fra Unionen i uforandret stand eller efter forarbejdning"

(b) Stk. 2 affattes således:

"2. Fritagelsen finder ikke anvendelse på leveringer af varer inden for Unionen, hvis leverandøren, som er betalingspligtig for momsen, anvender særordningen som omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, for angivelse og betaling af momsen på disse leveringer."

(68) Artikel 165 udgår.

- (69) I artikel 168 foretages følgende ændringer:
- (a) Litra b) affattes således:
 - "b) den moms, som skal betales for transaktioner, der sidestilles med levering af varer og ydelser i henhold til artikel 17, stk. 1, artikel 18, litra a), og artikel 27".
 - (b) Litra c) og d) udgår.
- (70) I artikel 169 erstattes litra b) og c) af følgende:
- "b) transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 142 eller 144, artikel 146-149, artikel 151, 152, 153 eller 156, artikel 157, stk. 1, litra b), artikel 158-161 eller artikel 164
 - c) transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 135, stk. 1, litra a)-f), såfremt kunden er etableret uden for Union en, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til varer, som er bestemt til udførsel fra Unionen."
- (71) Artikel 170, litra b), affattes således:
- "b) transaktioner, for hvilke momsen udelukkende påhviler kunden i henhold til artikel 194, 196 eller 199."
- (72) I artikel 171 foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 2 affattes således:
 - "2. Tilbagebetaling af momsen til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Unionens område, foretages i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i direktiv 86/560/EØF.
 - De i artikel 1 i direktiv 86/560/EØF omhandlede afgiftspligtige personer, der i den medlemsstat, hvor de køber varer og ydelser eller indfører momspligtige varer, kun har foretaget leveringer af varer eller ydelser, for hvilke modtageren af disse transaktioner er udpeget som betalingspligtig for momsen i overensstemmelse med artikel 194-197 og 199, anses ligeledes ved anvendelsen af nævnte direktiv som afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Unionen."
 - (b) Stk. 3, litra b), affattes således:
 - "b) fakturerede momsbeløb for leveringer af varer, som er eller kan være fritaget i henhold til artikel 146, stk. 1, litra b."
- (73) Artikel 171a, stk. 1, affattes således:
- "Medlemsstaterne kan i stedet for at foretage tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 86/560/EØF eller 2008/9/EF for levering til en afgiftspligtig person af varer eller ydelser, for hvilke den afgiftspligtige person er betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 194, 196 eller 199, tillade, at denne moms fradrages efter proceduren i artikel 168. De nuværende restriktioner i henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF kan bibeholdes."
- (74) Artikel 172, stk. 1, første afsnit, affattes således:
- "1. Enhver person, der betragtes som afgiftspligtig, fordi vedkommende lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel på de betingelser, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, har i den medlemsstat, i hvilken forsendelsen eller transporten af det nye

transportmiddel sker, ret til at fratække den moms, der skal betales eller er betalt i forbindelse med erhvervelsen eller indførslen af det nye transportmiddel, op til et beløb, der højst må svare til den moms, som skulle have været betalt, hvis leveringen havde været momspligtig i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af det nye transportmiddel til kunden påbegyndes."

(75) Artikel 175, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne kan dog opretholde de regler, der var gældende pr. 1. januar 1979, eller for de medlemsstater, som er tiltrådt Unionen efter denne dato, på datoen for deres tiltrædelse."

(76) Artikel 176, stk. 2, affattes således:

"Indtil de i stk. 1 omhandlede bestemmelser træder i kraft, kan medlemsstaterne bibeholde alle de undtagelser, som var gældende i henhold til deres nationale lovgivning pr. 1. januar 1979 eller for de medlemsstater, som er tiltrådt Unionen efter denne dato, på datoen for deres tiltrædelse."

(77) Artikel 177, stk. 2, affattes således:

"Med henblik på at opretholde lige konkurrencebetingelser kan medlemsstaterne i stedet for at nægte fradrag lægge afgift på varer, som den afgiftspligtige person selv fremstiller, eller som han har indkøbt inden for Unionen eller indført dertil, på en sådan måde, at denne afgift ikke overstiger det momsbeløb, som ville blive opkrævet ved erhvervelse af tilsvarende varer."

(78) I artikel 178 foretages følgende ændringer:

(a) Litra c) og d) udgår.

(b) Litra f) affattes således:

"f) når han skal erlægge afgiften som kunde i tilfælde af anvendelse af artikel 194, 196 eller 199, skal han opfylde de regler, der fastsættes af hver medlemsstat."

(79) Artikel 181 udgår.

(80) Artikel 182 affattes således:

"Artikel 182

Medlemsstaterne fastsætter betingelserne og de nærmere bestemmelser for anvendelsen af artikel 181."

(81) Artikel 193 affattes således:

"Artikel 193

Momsen påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer eller ydelser, bortset fra de tilfælde, hvor afgiften påhviler en anden person i medfør af artikel 194-200 og artikel 202."

(82) Artikel 194, stk. 1, affattes således:

"1. Hvis den afgiftspligtige levering af ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, kan medlemsstaterne bestemme, at den person, der er betalingspligtig for momsen, er den person, som ydelserne leveres til."

- (83) Følgende indsættes som artikel 194a:

"Artikel 194a

Momsen påhviler den person, til hvem varerne leveres, for så vidt at den pågældende er indrømmet status som godkendt afgiftspligtig person som defineret i artikel 13a, hvis varerne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i området for den medlemsstat, hvor momsen skal betales."

- (84) Artikel 195 udgår.

- (85) Artikel 197 udgår.

- (86) I artikel 199a foretages følgende ændringer:

- (a) I stk. 1 affattes indledningen således:

"1. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 2028 fastsætte, at den person, der er betalingspligtig for momsen, er den afgiftspligtige person, som følgende leveringer foretages til:"

- (b) I stk. 1 udgår litra c), d), e), h), i) og j).

- (c) Stk. 1b affattes således:

"1b. Ved anvendelsen af den i stk. 1 omhandlede ordning på leveringen af ydelser som anført i litra f) og g), i nævnte stykke indføres der en passende og effektiv indberetningspligt for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser, som er omfattet af ordningen i stk. 1."

- (d) Stk. 3 til 5 affattes således:

"3. De medlemsstater, der anvender den i stk. 1 omhandlede ordning, indleverer på grundlag af evalueringskriterierne i stk. 2, litra c), en rapport til Kommissionen senest den 30. juni 2027. Rapporten skal klart angive, hvilke oplysninger der skal behandles fortroligt, og hvilke oplysninger der kan offentliggøres.

Rapporten skal indeholde en udførlig vurdering af den samlede virkning og effektivitet af foranstaltningen, navnlig for så vidt angår:

- a) indvirkningen på svigagtig adfærd i forbindelse med levering af ydelser, der er omfattet af foranstaltningen
- b) en eventuel ændring af den svigagtige adfærd til at omfatte andre ydelser
- c) overholdelsesomkostningerne for de afgiftspligtige personer som følge af foranstaltningen.

4. Enhver medlemsstat, der har konstateret en ændring i tendenserne for svigagtig adfærd på sit område i forbindelse med de i stk. 1 anførte ydelser fra datoen for denne artikels ikrafttræden, for så vidt angår sådanne ydelser, indleverer en rapport herom til Kommissionen senest den 30. juni 2027.

5. Kommissionen forelægger inden den 1. januar 2028 Europa-Parlamentet og Rådet en samlet vurderingsrapport om virkningerne af den i stk. 1 omhandlede ordning for bekæmpelse af svig."

- (87) Artikel 199b, stk. 1, affattes således:

"1. En medlemsstat kan i særligt hastende tilfælde og i overensstemmelse med stk. 2 og 3 udpege modtageren som den person, der er betalingspligtig for momsen på specifikke leveringer af ydelser, uanset artikel 193, som en særlig foranstaltning inden for rammerne af den hurtige reaktionsmekanisme for at bekæmpe pludselig opstået, grov svig, som kan føre til betydelige og uoprettelige finansielle tab.

Den særlige foranstaltning inden for rammerne af den hurtige reaktionsmekanisme underlægges passende kontrolforanstaltninger i medlemsstaten, for så vidt angår de afgiftspligtige personer, der leverer ydelser, som er omfattet af denne foranstaltning, og gælder i en periode på højst ni måneder."

(88) Artikel 200 affattes således:

"Artikel 200

Moms påhviler den person, til hvem et nyt transportmiddel leveres i henhold til artikel 35a eller 35b, når leverandøren er en afgiftspligtig person i henhold til artikel 9, stk. 2.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse anses en afgiftspligtig person, der er omfattet af den fælles standardsatsordning for landbrugere som led i dennes landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerierhverv, og en afgiftspligtig person, som kun foretager levering af varer eller ydelser, der ikke giver den pågældende nogen fradragsret, for at være en afgiftspligtig person i henhold til artikel 9, stk. 2."

(89) Artikel 204, stk. 1, affattes således:

"1. Når den for momsen betalingspligtige person i medfør af artikel 193-196 og artikel 199 og 200 er en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, kan medlemsstaterne tillade vedkommende at udpege en fiskal repræsentant som betalingspligtig for momsen.

Hvis den afgiftspligtige transaktion foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, og der ikke med det land, hvor denne afgiftspligtige person har hjemsted eller forretningssted, findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU (*) og forordning (EF) nr. 904/2010, kan medlemsstaterne desuden træffe foranstaltninger til at lade den fiskale repræsentant, der udpeges af den ikke-etablerede afgiftspligtige person, være betalingspligtig for momsen.

Medlemsstaterne må dog ikke anvende den i andet afsnit omhandlede mulighed på afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Unionen og som har valgt den i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2 omhandlede særordning."

(*) (*) Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger(EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

(90) Artikel 205 affattes således:

"Artikel 205

I de i artikel 193-199b samt artikel 202, 203 og 204 omhandlede tilfælde kan medlemsstaterne lade en anden end den for momsens betalingspligtige person hæfte solidarisk for momsens erlæggelse."

(91) Artikel 207, stk. 1, affattes således:

"Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, som i henhold til artikel 194, 196, 199 og 204 betragtes som betalingspligtige for momsens i stedet for en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på medlemsstaternes respektive område, opfylder de i denne afdeling omhandlede betalingsforpligtelser."

(92) Artikel 209 og 210 udgår.

(93) I artikel 213 udgår stk. 2.

(94) I artikel 214, stk. 1, foretages følgende ændringer:

(a) Litra a) og b) affattes således:

"a) enhver afgiftspligtig person, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, som på medlemsstaternes respektive område foretager leveringer af varer eller ydelser, som giver den pågældende fradragsret, bortset fra leveringer af varer eller ydelser, for hvilke momsens udelukkende påhviler kunden eller den person, varerne eller ydelserne er bestemt til, i henhold til artikel 194-196 og artikel 199

b) enhver afgiftspligtig person eller ikke-afgiftspligtig juridisk person, som er modtager af en levering af varer inden for Unionen"

(b) Litra c) udgår.

(c) Følgende tilføjes som nyt litra f):

"f) enhver afgiftspligtig person, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, som er etableret på medlemsstaternes respektive område og udelukkende foretager leveringer af varer inden for Unionen."

(95) Artikel 216 affattes således:

"Artikel 216

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres registreringssystem gør det muligt at identificere de i artikel 214 omhandlede afgiftspligtige personer."

(96) I artikel 219a, stk. 2, litra a), foretages følgende ændringer:

(a) Nr. ii) affattes således:

"ii) leveringen af varer eller ydelser anses for ikke at have fundet sted i Unionen i henhold til bestemmelserne i afsnit V"

(b) Følgende tilføjes som nyt nr. iii):

"iii) leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor han foretager en levering af varer inden for Unionen, for hvilken han er betalingspligtig for momsens, og ikke gør brug af særordningen som omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3"

- (97) Artikel 220, stk. 1, nr. 3) og 4), affattes således:
- "3) leveringer af nye transportmidler i henhold til artikel 35b
 - 4) de afdrag, han modtager, før en af de i nr. 1) og 2), omhandlede leveringer af varer har fundet sted, bortset fra leveringer af varer inden for Unionen"
- (98) Artikel 220a, stk. 2, affattes således:
- "2. Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer mulighed for at udstede en forenklet faktura, for så vidt angår:
- a) leveringer af varer inden for Unionen
 - b) når fakturaer skal udstedes i medfør af artikel 220, stk.1, nr. 2)
 - c) når den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, eller leveringen foretages uden medvirken af et forretningssted tilhørende leverandøren i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 192a, og den for momsen betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til."
- (99) Artikel 221, stk. 3, affattes således:
- "3. Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer for den i artikel 220, stk. 1, eller artikel 220a fastsatte forpligtelse til at udstede en faktura for levering af varer eller ydelser, som de foretager på deres område, og som med eller uden ret til fradrag af den i det tidligere omsætningsled betalte moms er fritaget i medfør af artikel 132, artikel 135, stk. 1, litra h)-l), artikel 136, 371, 375, 376 og 377, artikel 378, stk. 2, artikel 379, stk. 2, og artikel 380-390c."
- (100) Artikel 222, stk. 1, affattes således:
- "For leveringer af varer inden for Unionen, for leveringer af nye transportmidler i henhold til artikel 35b, eller for leveringer af ydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 196, udstedes en faktura senest den femtende dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt."
- (101) Artikel 225 affattes således:

"Artikel 225

Medlemsstaterne kan stille særlige krav til afgiftspligtige personer for det tilfælde, at den tredjeperson eller den kunde, der udsteder fakturaerne, er etableret i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU og forordning (EF) nr. 904/2010."

- (102) I artikel 226 foretages følgende ændringer:
- (a) Nr. 4) affattes således:
 - "4) kundens momsregistreringsnummer som omhandlet i artikel 214, hvorunder denne har modtaget en levering af varer eller levering af ydelser inden for Unionen, for hvilken han er betalingspligtig for momsen"
 - (b) Nr. 12) affattes således:

"12) i tilfælde af levering af et nyt transportmiddel inden for Unionen, de oplysninger, der er anført i artikel 9, stk. 3"

(103) Artikel 230 affattes således:

"Artikel 230

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det momsbeløb, der skal betales eller reguleres, er angivet i den nationale valuta i den medlemsstat, hvor momsbeløbet skal betales eller reguleres, ved hjælp af den omregningsmekanisme, der er fastsat i artikel 91."

(104) Artikel 235 affattes således:

"Artikel 235

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav til elektroniske fakturaer udstedt for varer eller ydelser, der er leveret på deres område fra et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU og forordning (EF) nr. 904/2010."

(105) Artikel 238, stk. 3, affattes således:

"3. Den forenkling, der er fastsat i stk. 1, kan ikke anvendes, når fakturaer skal udstedes, for så vidt angår:

- a) leveringer af varer inden for Unionen
- b) i medfør af artikel 220, stk. 1, nr. 2
- c) når den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, eller leveringen foretages uden medvirken af et forretningssted tilhørende leverandøren i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 192a, og den for momsen betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til."

(106) Artikel 239 affattes således:

"Artikel 239

Når medlemsstaterne gør brug af den i artikel 272, stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede mulighed for ikke at give et momsregistreringsnummer til afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de transaktioner, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4, artikel 17, stk. 1, og artikel 36, skal fakturaen, når der ikke er tildelt leverandøren eller kunden et sådant registreringsnummer, i stedet indeholde et skatteregistreringsnummer som defineret af de berørte medlemsstater."

(107) Artikel 240, nr. 1), affattes således:

"1) for så vidt angår levering af ydelser, som omhandlet i artikel 44, 47, 50, 53, 54 og 55, leverandørens momsregistreringsnummer og skatteregistreringsnummer"

(108) Artikel 242a, stk. 1, affattes således:

"1. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende facilitet formidler levering af varer

eller ydelser til ikke-afgiftspligtige personer inden for Unionen i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit V, er den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, forpligtet til at føre regnskab over de pågældende leveringer. Sådanne regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at skattemyndighederne i de medlemsstater, hvor de pågældende leveringer er afgiftspligtige, kan kontrollere, om momsens er bogført korrekt."

(109) Artikel 243, stk. 1, affattes således:

"1. Enhver afgiftspligtig person fører et register over de varer, som han har forsendt eller transporteret, eller som er blevet forsendt eller transporteret for hans regning til steder uden for afgangsmembersstatens område, men inden for Unionen, til brug for transaktioner, der består i værdiansættelse af eller arbejde på disse varer eller midlertidig anvendelse af dem som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra f), g) og h)."

(110) Artikel 247, stk. 3, affattes således:

"3. Den i stk. 1 omhandlede medlemsstat kan fastsætte specifikke krav om forbud mod eller begrænsning af opbevaring af fakturaer i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU og forordning (EF) nr. 904/2010 og til den i artikel 249 omhandlede ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse."

(111) Artikel 251 udgår.

(112) Artikel 254 affattes således:

"Artikel 254

I tilfælde hvor nye transportmidler leveres i henhold til artikel 35a og 35b, og personen, til hvem leveringen foretages, er betalingspligtig for momsens i henhold til artikel 200, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sælgeren meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for momsens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed."

(113) Artikel 257 udgår.

(114) Artikel 258 og 259 affattes således:

"Artikel 258

1. Medlemsstaterne fastlægger detaljerede regler for indgivelse af momsangivelser fra personen, der er betalingspligtig for momsens i henhold til artikel 200, for så vidt angår leveringer af nye transportmidler foretaget i henhold til artikel 35a eller 35b.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på afgiftspligtige personer, der indgiver momsangivelser i henhold til artikel 250.

Artikel 259

Medlemsstaterne kan kræve, at personer, til hvem nye transportmidler leveres, i forbindelse med indgivelsen af momsangivelsen som omhandlet i artikel 258, stk. 1, meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for momsens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed."

(115) Artikel 261, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person indgiver en angivelse indeholdende alle de i artikel 250 omhandlede oplysninger vedrørende samtlige transaktioner foretaget i det foregående år. Denne angivelse skal ligeledes indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle reguleringer."

(116) Artikel 262 affattes således:

"Artikel 262

Enhver momsregistreret afgiftspligtig person indgiver en oversigt over de afgiftspligtige personer og de ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der er momsregistreret, som vedkommende har leveret varer til, bortset fra ydelser der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er momspligtig, og for hvilke modtageren er betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 196."

(117) I artikel 263 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med de betingelser og begrænsninger, som de fastsætter, tillade afgiftspligtige personer at indgive oversigten hvert kalenderkvartal inden for en frist, der ikke overstiger en måned fra kvartalets udgang."

(b) Afsnit 1a, 1b og 1c udgår.

(118) I artikel 264 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1, litra a) og b), affattes således:

"a) den afgiftspligtige persons momsregistreringsnummer i den medlemsstat, hvor oversigten skal indgives, og hvorunder han har foretaget momspligtige leveringer af varer i henhold til betingelserne i artikel 44

b) momsregistreringsnummeret for den person, der modtager ydelserne i en anden medlemsstat end den, hvor oversigten skal indgives, og hvorunder varerne blev leveret til denne"

(b) I stk. 1 udgår litra c).

(c) Stk. 1, litra d), affattes således:

"d) for hver person, der modtager ydelser, det samlede beløb for de leveringer af ydelser, der er foretaget af den afgiftspligtige person"

(d) I stk. 1 udgår litra e),

(e) Stk. 2 affattes således:

"2. Den i stk. 1, litra d), omhandlede værdi angives for den indgivelsesperiode, der er fastsat i henhold til artikel 263, stk. 1, og i hvilken afgiften er forfaldet.

De i stk. 1, litra f), omhandlede beløb angives for den indgivelsesperiode, der er fastsat i henhold til artikel 263, stk. 1, og i hvilken den person, der erhverver varerne, blev underrettet om reguleringen."

(119) Artikel 265, 268, 269 og 270 udgår.

(120) Artikel 271 affattes således:

"Artikel 271

Efter høring af Momsudvalget kan medlemsstater, der fastsætter varigheden af den afgiftsperiode, for hvilken en afgiftspligtig person skal indgive den i artikel 250 omhandlede momsangivelse, til over tre måneder, tillade, at denne afgiftspligtige person indgiver oversigten for samme periode, når den samlede årlige værdi eksklusive moms af disse afgiftspligtige personers leveringer af varer og ydelser ikke overstiger 200 000 EUR eller det hertil svarende beløb i national værdi."

(121) I artikel 272 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1 udgår litra a).

(b) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de i artikel 14, stk. 4, artikel 17, stk. 1 og artikel 36 omhandlede transaktioner"

(c) Stk. 2 affattes således:

"2. Når medlemsstaterne gør brug af den i stk. 1, første afsnit, litra e), omhandlede mulighed, træffer de de fornødne foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af momsordningen for transaktioner inden for Unionen."

(122) Artikel 274 til 280 affattes således:

"Artikel 274

Artikel 275, 276 og 277 finder anvendelse på indførsel af varer, der er i fri omsætning, og som indføres i Unionen fra et tredjelandsområde, der indgår i Unionens toldområde.

Artikel 275

Formaliteterne i forbindelse med indførsel af de i artikel 274 omhandlede varer er de samme som dem, der er fastsat i Unionens gældende toldbestemmelser vedrørende indførsel af varer til Unionens toldområde.

Artikel 276

Når ankomststedet for forsendelsen eller transporten af de i artikel 274 omhandlede varer ligger uden for den medlemsstat, hvor de indføres til Unionen, forsendes de inden for Unionen under den ordning for EU-forsendelse, som er fastsat i Unionens gældende toldbestemmelser, i det omfang de straks ved indførslen til Unionen er blevet angivet som henhørende under denne ordning.

Artikel 277

Når de i artikel 274 omhandlede varer ved indførslen til Unionen befinder sig i en af de situationer, der, hvis varerne var indført i medfør af artikel 30, stk. 1, ville have betydet, at de var omfattet af en af de ordninger eller procedurer, der er omhandlet i artikel 156, eller en toldordning med midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for importafgifter, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at disse varer kan forblive inden for Unionen på samme betingelser som dem, der gælder for anvendelsen af disse ordninger eller procedurer.

Artikel 278

Bestemmelserne i artikel 279 og 280 finder anvendelse på udførsel af varer, der er i fri omsætning, og som forsendes eller transporteres fra en medlemsstat til et tredjelandsområde, som indgår i Unionens toldområde.

Artikel 279

Formaliteterne i forbindelse med udførsel af de i artikel 278 omhandlede varer fra Unionens område er de samme som dem, der er fastsat i Unionens gældende toldbestemmelser vedrørende udførsel af varer fra Unionens toldområde.

Artikel 280

For varer, der midlertidigt udføres fra Unionen med henblik på genindførsel, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at disse varer ved genindførslen til Unionen kan blive omfattet af samme bestemmelser, som hvis de midlertidigt var blevet udført fra Unionens toldområde."

(123) Artikel 283, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) leveringer af nye transportmidler i henhold til artikel 35a eller 35b"

(124) I artikel 300 udgår nr. 2.

(125) I artikel 303 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne indrømmer kunden tilbagebetaling af den standardgodtgørelse, han har betalt i forbindelse med en af følgende transaktioner:

- a) levering af landbrugsprodukter, der forsendes eller transporteres uden for leveringsmedlemsstatens område til en afgiftspligtig kunde, der er etableret inden for Unionen, men i en anden medlemsstat, for så vidt som produkterne anvendes af den pågældende kunde til transaktioner som omhandlet i artikel 169, litra a) og b)
- b) levering af landbrugsprodukter foretaget på de i artikel 146, 147, 148 og 156, artikel 157, stk. 1, litra b), og artikel 158, 160 og 161 fastsatte betingelser til en afgiftspligtig kunde etableret uden for Unionen, når de pågældende landbrugsprodukter af kunden anvendes til transaktioner som omhandlet i artikel 169, litra a) og b), eller til ydelser, der betragtes som leveret i den medlemsstat, på hvis område den pågældende kunde er etableret, og for hvilke afgiften i henhold til artikel 196 udelukkende påhviler kunden
- c) ydelser på landbrugsområdet, der leveres til en afgiftspligtig kunde etableret inden for Unionen, men i en anden medlemsstat, eller til en afgiftspligtig kunde etableret uden for Unionen, når disse ydelser af kunden anvendes til transaktioner som omhandlet i artikel 169, litra a) og b), eller til ydelser, der betragtes som leveret i den medlemsstat, på hvis område den pågældende kunde er etableret, og for hvilke afgiften i henhold til artikel 196 udelukkende påhviler kunden."

(b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstaterne fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende de i stk. 2 omhandlede tilbagebetalinger. De kan navnlig anvende bestemmelserne i direktiv 2008/9/EF og 86/560/EØF."

(126) Artikel 305 affattes således:

"Artikel 305

Når medlemsstaterne anvender denne standardsatsordning, træffer de alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at levering af landbrugsprodukter mellem medlemsstater foretaget i henhold til artikel 33, stk. 1, pålægges afgift på samme måde, uanset om leveringen foretages af en standardsatslandbruger eller af en anden afgiftspligtig person."

(127) Artikel 309 affattes således:

"Artikel 309

Hvis de transaktioner, som udføres for rejsebureauet af andre afgiftspligtige personer, gennemføres af sidstnævnte uden for Unionen, sidestilles bureauets ydelser med virksomhed som formidler, der i medfør af artikel 153 er fritaget for afgift.

Hvis transaktionerne gennemføres såvel inden for som uden for Unionen, skal kun den del af rejsebureauets ydelser, der vedrører de uden for Unionen gennemførte transaktioner, anses for afgiftsfri."

(128) I artikel 311, stk. 1, affattes indledningen således:

"1. I dette kapitel og med forbehold af andre EU-bestemmelser forstås ved:"

(129) Artikel 313, stk. 2, affattes således:

"2. Den i stk. 1 i denne artikel omhandlede ordning finder ikke anvendelse på leveringer af nye transportmidler, der foretages i henhold til artikel 35a og 35b."

(130) I artikel 314 affattes indledningen således:

"Fortjenstmargenordningen finder anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter foretaget af en afgiftspligtig videreforhandler, når disse varer er leveret til ham inden for Unionen af en af følgende personer:"

(131) I afsnit XII, kapitel 4, afdeling 2, udgår underafdeling 2.

(132) Artikel 333, stk. 2, affattes således:

"2. Den i stk. 1 omhandlede ordning finder ikke anvendelse på leveringer af nye transportmidler, der foretages på de i artikel 35a eller 35b fastsatte betingelser."

(133) Artikel 341 udgår.

(134) I artikel 344, stk. 1, affattes indledningen således:

"1. I dette direktiv og med forbehold af andre EU-bestemmelser forstås ved "investeringsguld":"

(135) Artikel 346 affattes således:

"Artikel 346

Medlemsstaterne fritager levering og indførsel af investeringsguld, herunder investeringsguld, der er repræsenteret af certifikater for allokeret eller ikke-allokeret guld, eller som er handlet på guldkonti, herunder navnlig guldlån og swaps, som repræsenterer en ejendomsret til eller et tilgodehavende i investeringsguld, samt transaktioner med investeringsguld i form af futures og terminskontrakter, som indebærer overdragelse af en ejendomsret til eller et tilgodehavende i investeringsguld, for moms."

- (136) Artikel 352 affattes således:

"Artikel 352

Hver medlemsstat kan efter høring af Momsudvalget lægge moms på specifikke transaktioner, der vedrører investeringsguld, og som finder sted i den pågældende medlemsstat mellem afgiftspligtige personer, som opererer på et guldmarked, der er reguleret af den pågældende medlemsstat, eller mellem en sådan afgiftspligtig og en anden afgiftspligtig person, som ikke opererer på dette marked. Medlemsstaten kan dog ikke lægge moms på udførsel af investeringsguld."

- (137) Artikel 354, litra b), affattes således:

"b) moms, som skal betales eller er betalt for levering til den pågældende eller indførsel foretaget af denne person, af andet guld end investeringsguld, som efterfølgende af ham eller på hans vegne er omdannet til investeringsguld"

- (138) Artikel 355 affattes således:

"Artikel 355

Afgiftspligtige personer, der fremstiller investeringsguld eller omdanner guld til investeringsguld, har ret til at fradrage afgift, som de skal betale eller har betalt for levering eller indførsel af varer eller ydelser, der er knyttet til fremstillingen eller omdannelsen af dette guld, svarende til at en efterfølgende levering af det guld, der er fritaget for afgift i henhold til artikel 346, var blevet pålagt afgift."

- (139) Artikel 356, stk. 2, affattes således:

"2. Medlemsstaterne kan med henblik på at opfylde kravene i stk. 1 acceptere tilsvarende forpligtelser i medfør af foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til anden EU-lovgivning, som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*)."

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (140) I afsnit XII, kapitel 6, affattes overskriften således:

"Særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer"

(141) I artikel 358 affattes indledningen således:

"I dette kapitel og med forbehold af andre EU-bestemmelser forstås ved:"

(142) I afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2, affattes overskriften således:

"Særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, som ikke er etableret inden for Unionen"

(143) Artikel 358a til 362 affattes således:

Artikel 358a

I denne afdeling og med forbehold af andre EU-bestemmelser forstås ved:

- 1) "afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen": en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Unionens område
- 2) "identifikationsmedlemsstat": den medlemsstat, som den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen, vælger at kontakte for at anmelde, hvornår hans virksomhed som afgiftspligtig inden for Unionens område påbegyndes i henhold til bestemmelserne i denne afdeling
- 3) "forbrugsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor leveringen af ydelser anses for at finde sted i henhold til afsnit V, kapitel 3.

Artikel 359

Medlemsstaterne tillader en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen, og som leverer ydelser til en ikke-afgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, at anvende denne særordning. Denne ordning finder anvendelse på alle ydelser, der leveres på denne måde inden for Unionen.

Artikel 360

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen, anmelder til identifikationsmedlemsstaten påbegyndelse og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig eller ændringer i denne virksomhed, som gør, at han ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af denne særordning. Denne anmeldelse foretages elektronisk.

Artikel 361

1. Oplysningerne fra den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen, til identifikationsmedlemsstaten om påbegyndelse af hans afgiftspligtige virksomhed skal indeholde følgende enkeltheder:

- a) navn
- b) postadresse
- c) elektroniske adresser, herunder websteder
- d) eventuelt nationalt skattnummer

- e) en erklæring om, at vedkommende ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Unionens område.
2. Den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen, meddeler identifikationsmedlemsstaten enhver ændring i de afgivne oplysninger.

Artikel 362

Identifikationsmedlemsstaten tildeler den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen, et individuelt momsregistreringsnummer til anvendelsen af denne særordning og meddeler vedkommende dette nummer elektronisk. På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan forbrugsmedlemsstaterne anvende deres egne identifikationssystemer."

- (144) I artikel 363 affattes indledningen således:

"Identifikationsmedlemsstaten sletter den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen, fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:"

- (145) Artikel 364 affattes således:

"Artikel 364

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen, og som gør brug af denne særordning, indgiver en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hvert kalenderkvarantal, uanset om der er leveret ydelser omfattet af denne særordning eller ej. Momsangivelsen indgives inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører."

- (146) Artikel 366, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at momsangivelsen udarbejdes i deres nationale valuta. Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen, kursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges."

- (147) Artikel 367, stk. 1, affattes således:

"En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen, indbetaler moms under henvisning til den relevante momsangivelse, når momsangivelsen indgives, dog senest ved udløbet af fristen for indgivelse af angivelsen."

- (148) Artikel 368, stk. 1, affattes således:

"En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen og som gør brug af denne særordning, kan ikke foretage fradrag af momsbeløb i henhold til artikel 168 i dette direktiv. Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiv. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med ydelser, der er omfattet af denne særordning."

- (149) Artikel 369, stk. 1, affattes således:

"1. En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen, fører et regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt."

(150) I afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, affattes overskriften således:

"Særordning for varer og ydelser leveret af afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten"

(151) Artikel 369a, 369b og 369c affattes således:

"Artikel 369a

I denne afdeling og med forbehold af andre EU-bestemmelser forstås ved:

- 1) "afgiftspligtig person, der ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten": en afgiftspligtig person, som har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted i Unionen, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted inden for beskatningsmedlemsstatens område
- 2) "beskatningsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at finde sted i henhold til afsnit V, kapitel 1 og 3
- 3) "afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen": en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Unionens område
- 4) "formidler": en person, der er etableret i Unionen og af den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Unionen, er udpeget til at være betalingspligtig for moms og opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i denne særordning, i den afgiftspligtige persons navn og for dennes regning
- 5) "identifikationsmedlemsstat":
 - (a) medlemsstaten i det område, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i Unionen, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted
 - (b) hvis den afgiftspligtige person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Unionen, men har et eller flere faste forretningssteder deri, den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af denne særordning
 - (c) hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret i Unionen, men har udpeget en formidler, medlemsstaten, hvori formidleren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i Unionen, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted
 - (d) hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret i Unionen, men har udpeget en formidler, der har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Unionen, men har et eller flere faste forretningssteder deri, den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af denne særordning.

I forbindelse med litra b) og d) gælder, at hvis den afgiftspligtige person eller formidleren, efter omstændighederne, har mere end ét fast forretningssted i Unionen, er vedkommende bundet af beslutningen om at angive

etableringsmedlemsstaten for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

Artikel 369b

1. Medlemsstaterne tillader brugen af denne særordning for leveringer af varer og ydelser, for hvilke den for momsens betalingspligtige person er enten:

- a) en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten
- b) en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i Unionen og som har udpeget og bemyndiget en formidler.

Denne særordning finder anvendelse for alle varer og ydelser, der leveres i Unionen, bortset fra fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, der er omfattet af særordningen i dette kapitels afdeling 4.

2. Afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Unionen og som udelukkende leverer ydelser til ikke-afgiftspligtige personer, som enten er etableret eller har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i en medlemsstat og derfor kan gøre brug af særordningen i dette kapitels afdeling 4, er udelukket fra at anvende denne ordning.

3. En afgiftspligtig person, som ikke er etableret i Unionen, kan ikke på samme tid anvende denne særordning og særordningen i dette kapitels afdeling 2.

4. Ved anvendelsen af stk. 1, litra b), kan en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i Unionen, ikke udpege mere end én formidler på samme tid.

Artikel 369c

En afgiftspligtig person eller formidleren, der handler på den pågældendes vegne, anmelder til identifikationsmedlemsstaten påbegyndelse og ophør af sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning og ændringer i denne virksomhed, som gør, at vedkommende ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af særordningen. Anmeldelsen foretages elektronisk."

(152) Følgende indsættes som artikel 369ca:

"Artikel 369ca

1. De oplysninger, som formidleren skal meddele identifikationsmedlemsstaten, inden vedkommende påbegynder brugen af denne særordning på vegne af en afgiftspligtig person, omfatter følgende:

- a) navn
- b) postadresse
- c) elektronisk adresse
- d) momsregistreringsnummer.

2. De oplysninger, som formidleren skal meddele identifikationsmedlemsstaten for hver afgiftspligtig person, som vedkommende repræsenterer, inden den afgiftspligtige person påbegynder brugen af denne særordning, omfatter følgende:

- a) navn
- b) postadresse

- c) elektronisk adresse og websteder
 - d) momsregistreringsnummer eller nationalt skattnummer
 - e) den pågældendes individuelle momsregistreringsnummer, der er tildelt i henhold til artikel 369d, stk. 3.
3. Enhver afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, eller, efter omstændighederne, dennes formidler underretter identifikationsmedlemsstaten om eventuelle ændringer af de meddelte oplysninger."

(153) Artikel 369d til 369g affattes således:

"Artikel 369d

1. En afgiftspligtig person, som ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten og som gør brug af denne særordning, skal med hensyn til de momspligtige transaktioner, der foretages under denne ordning, udelukkende registreres i identifikationsmedlemsstaten. Til dette formål anvender medlemsstaten det individuelle momsregistreringsnummer, der i forvejen er tildelt den afgiftspligtige person af hensyn til hans forpligtelser i henhold til den indenlandske ordning.
2. På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan beskatningsmedlemsstaterne anvende deres egne identifikationssystemer.
3. Identifikationsmedlemsstaten tildeler en formidler et individuelt registreringsnummer og meddeler vedkommende dette nummer elektronisk.
4. Identifikationsmedlemsstaten tildeler formidleren et individuelt momsregistreringsnummer til anvendelsen af denne særordning for hver afgiftspligtig person, som vedkommende er udpeget for.

Artikel 369e

Identifikationsmedlemsstaten udelukker en afgiftspligtig person fra særordningen i følgende tilfælde:

- a) hvis den afgiftspligtige person meddeler, at han ikke længere foretager leveringer af varer eller ydelser omfattet af denne særordning, eller hvis formidleren oplyser, at den afgiftspligtige person, på hvis vegne han handler, ikke længere foretager leveringer af varer og ydelser omfattet af denne særordning
- b) hvis det på anden måde må antages, at den afgiftspligtige virksomhed, som en afgiftspligtig person foretager og som er omfattet af denne særordning, er ophørt
- c) hvis den afgiftspligtige person eller dennes formidler ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af denne særordning
- d) hvis den afgiftspligtige person eller dennes formidler gang på gang undlader at følge reglerne for denne særordning
- e) hvis formidleren meddeler identifikationsmedlemsstaten, at vedkommende ikke længere repræsenterer denne afgiftspligtige person.

Artikel 369f

1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller dennes formidler indgiver en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hvert kalenderkvartal, uanset om der er foretaget levering af varer eller ydelser omfattet af denne særordning. Momsangivelsen indgives inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.
2. Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, har en årlig omsætning i Unionen, der overstiger 2 500 000 EUR, skal den pågældende afgiftspligtige person eller dennes formidler indgive en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hver måned, uanset om der er foretaget levering af varer eller ydelser omfattet af denne særordning. Momsangivelsen indgives inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.
3. Ved anvendelsen af afsnit 2 er "årlig omsætning i Unionen" den samlede årlige værdi af leveringer af varer og ydelser, eksklusive moms, foretaget af en afgiftspligtig person på Unionens område.
4. Hvis tærsklen som omhandlet i afsnit 2 nås inden for et kalenderår, finder forpligtelserne i afsnit 2 anvendelse fra det efterfølgende kalenderkvartal.

Artikel 369g

1. Momsangivelsen skal vise identifikationsnummeret som omhandlet i artikel 369d og, for hver medlemsstat hvor momsen er forfaldet, følgende oplysninger:
 - (a) den samlede værdi af de leverede varer og ydelser, eksklusive moms
 - (b) den relevante afgiftsperiode
 - (c) de gældende momssatser
 - (d) det samlede momsbeløb, der er forfaldet, opdelt efter sats
 - (e) det samlede momsbeløb, der er blevet pålagt leveringer af varer og ydelser
 - (f) det samlede momsbeløb, der er blevet pålagt leveringer af varer og ydelser, for hvilke den afgiftspligtige person som modtager skal svare moms, eller indførsel af varer, hvor medlemsstaten udøver muligheden i henhold til artikel 211, stk. 2
 - (g) den moms, der foretages fradrag for
 - (h) ændringer, som vedrører tidligere afgiftsperioder, jf. stk. 4
 - (i) det nettomomsbeløb, der skal betales eller tilbagebetales.
2. Når varer i forbindelse med leveringer af varer omfattet af denne særordning forsendes eller transporteres fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi af sådanne leveringer for hver medlemsstat, hvorfra varerne er forsendt eller transporteret, samt det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, som hver af disse medlemsstater har tildelt. Momsangivelsen skal indeholde disse oplysninger for hver medlemsstat ud over identifikationsmedlemsstaten opdelt efter beskatningsmedlemsstat.

3. Når den afgiftspligtige person, der leverer ydelser omfattet af denne særordning, har et eller flere faste forretningssteder, som ikke befinder sig i identifikationsmedlemsstaten, og hvorfra ydelserne leveres, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi af disse ydelser for hver medlemsstat, hvor personen har et forretningssted, sammen med det individuelle momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummeret for dette forretningssted opdelt efter beskatningsmedlemsstat.

4. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indgivelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indgives i henhold til artikel 369f. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante beskatningsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres."

(154) Følgende indsættes som artikel 369ga:

"Artikel 369ga

Hvis en afgiftspligtig person udfører såvel transaktioner, for hvilke der er fradragsret i henhold til artikel 168, 169 og 170, og transaktioner, der ikke giver ret til fradrag, fastsættes pro rata-satsen for fradrag af moms af identifikationsmedlemsstaten i henhold til artikel 174 og 175 for samtlige transaktioner, som udføres af den afgiftspligtige person.

Når en afgiftspligtig person har flere forretningssteder i Unionen, hvorfra han udfører såvel transaktioner, for hvilke der er fradragsret i henhold til artikel 168, 169 og 170, og transaktioner, der ikke giver ret til fradrag, fastsættes pro rata-satsen for fradrag af moms af hver enkelt etableringsmedlemsstat i henhold til artikel 174 og 175 for samtlige transaktioner, som udføres af den afgiftspligtige person fra det pågældende forretningssted."

(155) Artikel 369i affattes således:

"Artikel 369i

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller dennes formidler indbetaler den samlede sum af nettomomsbeløbene til betaling i hver beskatningsmedlemsstat, under henvisning til den relevante momsangivelse, senest ved udløbet af fristen for indgivelse af angivelsen.

Betaling sker til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i deres egen valuta."

(156) Følgende indsættes som artikel 369ia og 369ib:

"Artikel 369ia

1. Når fradragene overstiger det skyldige momsbeløb for en afgiftsperiode, overfører medlemsstaterne det overskydende beløb til den efterfølgende periode.

2. Den afgiftspligtige person eller dennes formidler kan i momsangivelsen til beskatningsmedlemsstaten anmode om tilbagebetaling af det overskydende beløb, hvis:

- (a) den afgiftspligtige person er i kreditorstilling i beskatningsmedlemsstaten i to på hinanden følgende afgiftsperioder af et kalenderkvartal, for hvilket momsangivelser er blevet indgivet, eller
- (b) den afgiftspligtige person er i kreditorstilling i beskatningsmedlemsstaten i tre på hinanden følgende afgiftsperioder af en måned, for hvilken momsangivelser er blevet indgivet.

Artikel 369ib

Når en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten, er i kreditorstilling i den momsangivelse, der er indgivet i henhold til artikel 250 i identifikationsmedlemsstaten, anser den pågældende medlemsstat det momsbeløb, der skal refunderes i henhold til artikel 183, som en betaling foretaget i henhold til artikel 369i på grundlag af en anmodning fra den afgiftspligtige person."

- (157) Artikel 369j og 369k affattes således:

"Artikel 369j

Hvis en afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, ikke foretager nogen leveringer af varer og ydelser, der er omfattet af denne særordning, for hvilke moms er blevet pålagt i en beskatningsmedlemsstat i en given momsperiode, og heller ikke i de tre foregående momsperioder, må han ikke, når han indgiver kvartalsvise angivelser i henhold til artikel 369f, stk. 1, eller i de elleve foregående afgiftsperioder, når han indgiver månedlige angivelser i henhold til artikel 369f, stk. 2, foretage fradrag af afholdt moms i den beskatningsmedlemsstat i momsangivelsen indgivet for den afgiftsperiode. Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, stk. 1, og artikel 3 i direktiv 2008/9/EF får den pågældende afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiver.

Artikel 369k

1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller dennes formidler fører regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning. Disse regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at beskatningsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.

2. De i stk. 1 omhandlede regnskaber skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for beskatningsmedlemsstaten og for identifikationsmedlemsstaten.

Disse regnskaber skal opbevares i en periode på ti år fra den 31. december i det år, hvor transaktionen blev foretaget."

- (158) Artikel 369l, stk. 2, affattes således:

"Ved anvendelsen af denne afdeling og med forbehold af andre EU-bestemmelser forstås ved:

- 1) "afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Unionen": en afgiftspligtig person, der ikke har etableret hjemsted for sin økonomiske virksomhed i Unionen og ikke har et fast forretningssted der
- 2) "formidler": en person, der er etableret i Unionen og af den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller

tredjelande, er udpeget til at være betalingspligtig for momsen og opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i denne særordning, i den afgiftspligtige persons navn og for dennes regning

- 3) "identifikationsmedlemsstat" følgende:
- a) hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret i Unionen, den medlemsstat, hvor vedkommende vælger at blive registreret
 - b) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Unionen, men har et eller flere faste forretningssteder deri, den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af denne særordning
 - c) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed i en medlemsstat, denne medlemsstat
 - d) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i en medlemsstat, denne medlemsstat
 - e) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Unionen, men har et eller flere faste forretningssteder deri, den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af denne særordning.

I forbindelse med litra b) og e), gælder, at hvis den afgiftspligtige person eller formidleren har mere end ét fast forretningssted i Unionen, er vedkommende bundet af beslutningen om at angive etableringsmedlemsstaten for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

- 4) "forbrugsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes."

(159) Artikel 369m, stk. 1, litra a) og b), affattes således:

- "a) enhver afgiftspligtig person, der er etableret i Unionen, og som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande
- b) enhver afgiftspligtig person, uanset om denne er etableret i Unionen eller ej, som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, og som er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i Unionen."

(160) Artikel 369y, 369z og 369za affattes således:

"Artikel 369y

Hvis særordningen i kapitel 6, afdeling 4, ikke anvendes på indførsel af varer, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, tillader indførselsmedlemsstaten en person, der på vegne af den person, til hvem varerne er bestemt, frembyder varerne til toldmyndighederne på Unionens område, at gøre brug af en særordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel, for så vidt angår varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes i denne medlemsstat.

Artikel 369z

1. Ved anvendelsen af denne særordning gælder følgende:

- a) den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for momsen
 - b) den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne på Unionens område, opkræver momsen fra den person, til hvem varerne er bestemt, og foretager betaling af denne moms.
2. Medlemsstaterne fastsætter, at den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne på Unionens område, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte afgift.

Artikel 369za

Medlemsstaterne kan fastsætte, at indførselsmedlemsstatens gældende normalsats for moms anvendes, når der gøres brug af denne særordning."

(161) I afsnit XIII, kapitel 1, affattes overskriften således:

"Undtagelser, der finder anvendelse indtil indførelsen af en endelig ordning for leveringer af ydelser"

(162) Artikel 372 udgår.

(163) Artikel 373 affattes således:

"Artikel 373

De medlemsstater, som pr. 1. januar 1978 anvendte bestemmelser, der fraviger artikel 28, kan fortsætte med at anvende dem."

(164) Artikel 375 affattes således:

"Artikel 375

Grækenland kan fortsætte med at fritage de transaktioner, der er anført i bilag X, del B, nr. 2), 9), 11) og 12), på de betingelser, der var gældende i medlemsstaten den 1. januar 1987."

(165) I artikel 387 udgår litra a).

(166) Artikel 393 udgår.

(167) Artikel 398, stk. 4, affattes således:

"4. Ud over de sager, der er undergivet høring i henhold til dette direktiv, behandler Momsudvalget spørgsmål, som forelægges det af dets formand, enten på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra repræsentanten for en medlemsstat, og som angår anvendelsen af EU-bestemmelserne vedrørende moms."

(168) Artikel 401 affattes således:

"Artikel 401

Med forbehold af andre EU-bestemmelser er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører afgifter på forsikringsaftaler og på spil og væddemål, punktafgifter, registreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift, forudsat at opkrævningen af disse skatter og afgifter ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen."

(169) Artikel 402 affattes således:

"Artikel 402

Den i dette direktiv fastsatte ordning for beskatning af ydelser mellem medlemsstaterne er en overgangsordning og erstattes af en endelig ordning, der er baseret på princippet om beskatning af ydelser i leveringsbestemmelsesmedlemsstat, om leverandørens betalingspligt for moms og om en fælles registreringsordning for angivelse, betaling og fradrag af moms."

(170) Artikel 405 affattes således:

"Artikel 405

I dette kapitel forstås ved:

- 1) "Unionen": Unionens område som defineret i artikel 5, nr. 1), før de nye medlemsstaters tiltrædelse
- 2) "de nye medlemsstater": området for de medlemsstater, der tiltrådte Unionen efter den 1. januar 1995, som defineret for hver af disse medlemsstater i artikel 5, nr. 2)
- 3) "det udvidede EU": Unionens område som defineret i artikel 5, nr. 1), efter de nye medlemsstaters tiltrædelse."

(171) Artikel 406, litra a) og b), affattes således:

- "a) varen er indført i Unionen eller i en af de nye medlemsstater inden tiltrædelsesdatoen
- b) varen er efter indførslen i Unionen eller en af de nye medlemsstater henført under denne ordning eller procedure"

(172) I artikel 408 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1 affattes indledningen således:

"1. Følgende sidestilles med indførsel af en vare, for hvilken det er påvist, at den er i fri omsætning i en af de nye medlemsstater eller i Unionen:"

(b) I stk. 2 affattes indledningen således:

"2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde sidestilles en afgiftspligtig eller ikke-afgiftspligtig persons benyttelse efter tiltrædelsesdatoen på en medlemsstats område af varer, som inden tiltrædelsesdatoen er blevet leveret til ham på Unionens eller en af de nye medlemsstaters område, med indførsel af en vare, når følgende betingelser er opfyldt:"

(c) Stk. 2, litra b), affattes således:

"b) varerne er ikke indført i en af de nye medlemsstater eller i Unionen inden tiltrædelsesdatoen."

(173) I artikel 410, stk. 1, foretages følgende ændringer:

(a) Litra a) affattes således:

"a) den indførte vare forsendes eller transporteres til steder uden for det udvidede EU"

(b) Litra c) affattes således:

"c) den indførte vare som defineret i artikel 408, stk. 1, litra a), er et transportmiddel, der er erhvervet eller indført inden tiltrædelsesdatoen på de almindelige beskatningsbetingelser, der er gældende å det nationale marked i en af de nye medlemsstater eller en af Unionens medlemsstater, eller som ikke i forbindelse med udførslen har været omfattet af en fritagelse for eller tilbagebetaling af moms."

(174) I bilag X foretages følgende ændringer:

(a) Afsnit A, nr. 1) og 4), affattes således:

"1) levering af ydelser præsteret af tandteknikere

4) levering af ydelser præsteret af de i artikel 306 omhandlede rejsebureauer og af rejsebureauer, der handler i den rejsendes navn og for hans regning, i forbindelse med rejser uden for Unionen"

(b) Afsnit B, nr. 5) og 6), affattes således:

"5) levering af ydelser udført af blinde eller af værksteder for blinde, forudsat at de nævnte afgiftsfritagelser ikke medfører konkurrenceforvridning af betydning

6) levering af ydelser til organer, der har til opgave at anlægge, udstyre og vedligeholde kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for krigsofre."

(c) I afsnit B udgår punkt 8).

(d) Afsnit B, nr. 11) og 12), affattes således:

"11) levering af ydelser bestående i ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som benyttes af statsinstitutioner, samt af genstande, der er indbygget i eller anvendes i forbindelse med disse luftfartøjer

12) levering af ydelser bestående i ombygning, reparation, vedligeholdelse, chartring og udlejning af krigsskibe".

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2022 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*